

ΥΜΝΟΛΟΓΙΔΙΟΝ

Περιέχον τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ὑπερφυοῦς, καὶ φερικτῆς
Θαύματος γεγομότος διὰ τῆς αἰγίας, καὶ σεβασμίου
Εἰκόμος τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

ΘΕΟΤΟΚΟΥ τῆς ΚΑΣΣΙΟΠΙΑΣ

Ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ τυφλωθέντι Στεφάνῳ,
καὶ παραδόξῳ ὁμματωθέντι.

Ἐπεὶ δὲ

τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου ἑνδόξου καὶ πανδφήμου

ΜΑΡΤΥΡΟΥ τοῦ ΜΑΡΤΥΡΟΥ

Καὶ τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, καὶ καλλινίκων Παρθένων

ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ, καὶ ΑΓΑΠΗΣ μετὰ τῆς
ΜΗΤΡΟΣ αὐτῆς ΣΟΦΙΑΣ

Καὶ ἐν τῇ τέλει Μεγαλυνείατινα μερικῶν Ἀγίων.

Σωτηθεὶς παρὰ Νικολάου Τραυταφύλλου τῷ Κερκυραίῳ, καὶ διὰ
δαπάνης αὐτοῦ τοῖς τύποις ἐκδοθεὶς.

Τῷ Παναγιωτάτῳ, Σοφωτάτῳ, καὶ Θεοσεβεστάτῳ Κυρίῳ ἡμῶν

ΙΕΡΕΜΙΑ

Ἀρχιεπισκόπῳ Κωνσταντινουπόλεως Νέας Ρώμης, καὶ Οἰκουμένης
Πατριάρχῃ, πεινῶς ἀφιερωθέν.

ΕΝΕΤΙΗΝΙΝ, αψκδ.

Παρὰ Νικολάῳ τῷ Σάρῳ.

Con Licenza de' Superiori, e Privilegio.

*Questo è della Chiesa N. S. Gio: d'ragione della
famiglia muliano.*

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΤΕ ΣΟΦΩΤΑΤΕ, ἡ ΘΕΟΣΕΒΕΣΤΑΤΕ³
ΟΙΚΟΤΜΕΝΙΚΕ ΠΑΤΡΙΑΡΧΑ, ΗΜΕΤΕΡΕ
ΔΕ ΑΓΘΕΝΤΑ ἡ ΔΕΣΠΟΤΑ,

Εἰ πάλαι ἡ διαβόητος ἐκείνη Σιβύλλα, ἡ βασιλίσσα νό-
τε Σαβαῖ, ὡ θεῖα, ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, ἐλθεῖτα πόρ-
ρωθεν εἰς Ἱερουσαλὴμ, τὴν τῆς Σοφίας ἐθαύμασε
τῷ Σολομῶντος βασιλείᾳ, τὴν ἀγχινοῖαν τῆς φρονήσεως, τῆς
τε δόξης ἡ πλατὺς τὴν περιφάνειαν. ἐχ ἦγον ἔμπης γε ἡ Κέρ-
κυρα νῦν ἐκπλήττεται, τῶν διαδευλαμένων ἐνηχεμένη ἀρετῶν
σε τὸ μέγεθος, τῶν σοφῶν σε καὶ ἁρρωμάτων τὸ ὑπέροχον, ἡ
τῆς Ποιμαντικῆς διοικήσεως τὸ ἔξαίσιον. ὥς εἰ ἐδεάσαιο, εἴρη-
κεν αὖ ἡ αὐτὴ μετὰ τῆς Σιβύλλης, πλείονα ἐώρακα ὑπὲρ ἃ
ἤκουσα, ἡ μακάριοι οἱ παῖδες σε οἱ παρεστηκότες ἐνώπιόν σε, ἡ
ἀκρόντες τῆς λόγους τῆς φρονήσεώς σε. Καὶ κατὰ περ τῷ Σολο-
μῶντος ἡ γνῶσις ἀρρένωντε ἡ θηλειῶν λόπτων παίδων, σοφῇ κε-
καλλωπισμένων ὁμοιοτρόπως, ἐκ τῷ διαφόρως τέτρες τὸ πρόσωπον
νίψασθαι, τὴν φύσιν ἐκατέρων διέγνωκεν. ἔτω ἡ ὑμετέρα με-
γαλόνοιά τε ἡ Σύνεσις, τὴν ἐκάς τε τῶν προβάτων διακρίνει διά-
σειν, ἐκ τῆς, ἡ δυνάμεις, ἡ ἀσθενείας τὸ τῆς ψυχῆς αὐτῶν πρό-

4
σωπον, νίπτεσθαι τε καὶ ἀποσμήχεσθαι. καὶ κείνα μὲν σερεῖσα,
ἐπανορθῶσα δὲ ταῦτα. Ποιμένας γὰρ σοφὸν ἀνέδειξεν ὁ Κύριος
ὑπέρτινα ἄλλον ἐν τοῖς ἐνεσῶσι αἰῶσιν. αὐτῷ τὸν ἐγὼ διασα-
φίσαι βεβλόμενος, τὴν τῆς ἐμῆς Πατρὸς φημί μετ' ἀλαβείας
ἐκπληξιν, ἐπὶ τῇ τῶν σῶν χαρίτων ἐντελέχειαν μικρὸν τῇ σῇ
Παναγιότητι προσφέρω τεκμήριον, τὸ ὑμνολογίδιον τῷτο, πε-
ριέχον τὴν Ἀκολουθίαν τῆς παραδόξεως τερατουργήματος γεγονό-
τος διὰ τῆς ἀγίας Εἰκόνης τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κασσι-
πίας ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ τυφλωθέντι καὶ παραδόξως ὁμματωθέντι.
ἔτι δὲ τὴν Ἀκολουθίαν τῆς ἀγίας ἐνδόξεως καὶ παναφήμους Μαρίνης
τῆς Μάρτυρος, καὶ τῶν ἀγίων Μαρτύρων, καὶ καλῶν Παρθέ-
νων Πίσεως, Ἐλπίδος, καὶ Ἀγάπης, μετὰ τῆς Μητρὸς αὐτῶν
Σοφίας. προσέτι δὲ τροπαεράτινα, μεγαλυνάρετά τε καὶ ἐφύ-
μνια μερικῶν Ἀγίων. Καὶ ἐπεὶ, ἔ ποσῶτον πρὸς τὴν τῶν θυ-
μιμάτων ποσότητά οὗ τῆς Θεῆς ἀποβλέπει ὁφθαλμὸς ἀλάθης,
ἔσον πρὸς τὴν ποιότητά τῆς ψυχῆς διαθέσεως, λίαν πέπεισ-
μαι, ὅτι καὶ ἡ σὴ Θεομήμιτος καὶ πατρικὴ σοργὴ, ἔ πρὸς τὸ
σμικροπρεπὲς τῆς βραχυτελεῖς τῆς δόξης καὶ πονηρατίου ἀπο-
βλέπει, ἀλλὰ πρὸς τὸ διακαὲς μᾶλλον καὶ ἐνδερμον τῆς ἐμῆς
ἀλαβείας. Καὶ προσεπιτέτοις ἀκριβῶς ἐπιστάμενος ἐγώ γε τό-
τε ἄκρον συμπαθεῖς, καὶ τὸ τέλειον πολυμαθεῖς, ἅπερ ἄμφω
ὑπερβαλλόντως τῇ σῇ Θεοσόφῳ ἐνίζαντο ψυχῇ, παρέκατέρων
αὐτῇ σε ὁμοίως πρὸς τῶν τῇ σῇ ἱερᾷ Κορυφῇ προσκο-
μίσαι τὸ ἐμὸν πόνημα. τῷ μὲν συμπαθεῖ, ὅτι αὐτὸ, ἀνέπι-
λητον παύτων, τὴν ἐμὴν ἀπολμίαν ἀναδείξει. τῷ πολυμα-
θεῖ δὲ, ὡς τῷτο, παῦν ἐλλειπὲς τε καὶ ἀσθενὲς τῆς ἐμῆς ἐγχει-
ρήματος ἀναπληρώσειτε καὶ ἐνισχύσει· ἐν ᾧ γὰρ πλείονα ἢ χα-
ρίσματος τῆς παναγίης ἐπισκλωσὶ πνέματος, ἢ ἐκείνης, καὶ πᾶ-
σα

5
σα τελειότης τοῖς ἀτελέσι χορηγεῖται. Δέξαι τοῖτον ἀντιβολῶ,
τῆς ἐπιγείας Ἱεραρχίας Θεοκόσμου Ἀρχηγῆς τοῦτο τὸ φερέυ-
μνον δώρημα, καὶ τῇ Ἱερῶν σε ἀλογίων τῷτο ἀξίωσον, ὅπως εἰς
δόξαν καὶ αἶνον ψάλληται τῇ παραδόξῳ τερασίῃ τῆς ὑπερδου-
μάς Παρθένης, εἴτε τιμῇ τῇ ἀφημερίαν Ἀγίων, ὧν αἱ
πρεσβεῖαι πρὸς Κύριον, καὶ τῆς πανενδόξεως Θεοτόκου ἡ προσασία
καὶ σκέπη, τὴν σὴν σεβάσμιον Κεφαλὴν σῶαν καὶ ὑγιᾶ διαφυ-
λάττειν, μακρόβιον καὶ φερόβιον, εἰς ψυχῶν ἀφέλειαν, καὶ
τῇ ἡμετέρῃ Γένει γέρας καὶ καύχημα. Ἐγὼ δὲ τῇ Ἱερῶν αὐτῆς
ἀμφίων τὸ κρέασιον ἀλαβῶς καὶ ἀπαζόμενος, καυχῶμαι
ὁμολογεῖσθαι

Κερκυρῖνθεν 1724. Ε'τος τὸ σωτήριον.

Τῆς σῆς Παναγιώτητος.

Τῶν δέλων ἐλάχιστος καὶ ἀνέστιος
Νικόλαος Τραπεζοῦλλος.

Α 3 ΤΟΓΣ

ΤΟΙΣ ΕΝΤΕΥΞΟΜΕΝΟΙΣ.

Υπερφύς ἢ ἔσφοδός τις ὄντος τῷ θαύματος, διὰ τῆς σεβασμίας Εἰκόνης τῆς
 Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Κασσιόπιας γυμνομένη ἐπὶ τῇ ἀδίκῳ τῆς ὀφθαλ-
 μῶς ἐκκοπῇ καὶ παραδόξῳ ὁμματοπέντῃ, καὶ πολυθρυλλήτως τῆς πανηγύ-
 ρεως κατ' αὐτὴν τῷ τῆς ἱερῆς ἡμέρας ἐπιτελεσμένης, ἢ μόνον ἐν τῇ περὶ τὴν
 Ναὸν τῆς Παναγίας ἐν Κασσιόπῃ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντί τοῖς ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει καὶ
 Νήσῳ Κερκύρας· ἑξαίρετως δὲ ἐν τῇ πανσέπτῳ τῷ ταξίαρχῳ Μιχαὴλ, καὶ μὴ
 τῷ προσκυνόντων ἀσμάτων τε καὶ ἱεροπαρτίων, ὡς εἰκὸς ἀδομήτων τῷ τῷ λοιπῶν
 εἶδει, διὰ τὸ τῷ περὶ τὴν μεταγενέστερον, ἀπεικὸς εἶναι μοι εἶδοι, τῷ ἀξιοθαύ-
 μασον ταύτῃ ἱερῷ, ποσαύτῃ σιγῇ θρηνεῖται. Διόπερ τὸ τῆς ἐμῆς ὀλ-
 βείας προσέβη πρόθυμον, τῷ παρῶσαν ξυνδύειν Ἀκολυθίαν, καὶ τοῖς τύ-
 ποις ἐκδύναι, ὥστε κατ' ἔπος ἐπὶ τῷ αἰοδιμον ταύτῃ πανηγυρίῃ, παρὰ τῷ
 Εὐσεβῶν ψάλλεται, εἰς αἶνον καὶ δόξαν τῆς Ὑπερενδόξης Δεσποίνης ἡμῶν Θεο-
 τίκης, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῆς τὸ ὁλοκλήριον τῷ περὶ τὴν γέννησιν τοῦ
 ἀπεργασαμένης. Καὶ δὲ τὸ μεγαλεῖον τῷ θαύματος, μεγάλας εἶδε πλουτεῖν
 τὰς ὁδοὺς καὶ ἐφύμνια, ἀλλ' ὅμως, ὅπερ ἐκ ἰχθυὸς τῆς ἐμῆς γλώττης τὸ ἄμυστον
 ἀναπληρῶν ἢ τῷ Εὐσεβῶν περὶ τὸ θαῦμα ἐκπληξίς, καὶ εὐλάβεια. Σωε-
 πέδη δὲ πρὸς τοῖς καὶ ἡ Ἀκολυθία τῷ Ἀγίῳ ἐνδόξῳ καὶ πανδύμῳ Μάρτυ-
 ρος Μαρίας, δι' αὐτῶν ποιούτων. Ἐορτῇ γὰρ κατ' ἔπος τινὶ τῷ Εὐχρηστῷ καὶ
 Προκρίτῳ τῆς πόλεως, ὁμωνύμῳ τῷ Μάρτυρι, τῇ μνήμῃ τῷ Ἀθλοφόρῳ πάν-
 τημον ἄγοντι καὶ ἀπορῶντος τὸ παράπαν, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἰδίῳ ὕμνολογίῳ τῷ
 Ἀγίῳ, περὶ τὴν κηλῶσαν, βραχέα κινήματα ἱεροπαρτίων ὑφάσαι ἐφύ-
 μνια, τῇ ἱερῇ πανηγυρίῃ συμπαραμαρτυρεῖται τῷ Μάρτυρι, καὶ τῷ αὐτῷ πα-
 λαιομάτῳ ἀνακροτεῖται τὰ ἱερά. Εἴπερ δ' οὐκ εἶσα ἕως ὅδε κατρεμίσαι
 τὸ ἀνδρὶ τῆς αὐδῆς με καὶ ἀπονοῦ, ὀλιγίστα τινὰ ἱερά, καὶ μεγαλυνάρετα
 μερικῶν Ἀγίων ἐκθέμενος, μὴ μέμψω δυσωπῶ τὸ εἶδέναι με, ὡς ἐπελὶ ἐ
 σμικρομερῇ θάρρησαντα. σωπέταχα γὰρ, καὶ ἔτι τῷ πρὸς τὰς κηλῶσαν
 ἐκῆσαν ἐπείδειται, καὶ ἔτι τῷ πρὸς τὰς δόξας ἰδίῳ εὐλαβείῃ.
 Ἐρρώθε οἱ ἐν τῷ ὁμοίῳ, καὶ μέμνητε δυσωπῶ ἐν ταῖς ὑμετέραις προσδοχῇς
 τῷ δέλε ὑμῶν καὶ ἀδελφῇ Νικολάῳ.

Μὴ

Μὴ Μάϊα ἢ μνήμῃ ἐπιτελεσμένη τοῦ ὑπερφύους θαύματος
 Γεγονότος διὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίου Εἰκόνης
 τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν

ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΤΗΣ ΚΑΣΣΙΟΠΙΑΣ.

Ἐπὶ τῷ ἀδίκῳ τυφλωθέντι Στεφάνῳ καὶ παρα-
 δόξῳ ὁμματοπέντῃ.

Ἐν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐμὲ κραξά σίχ. προσόμοια, ἦχος, α.
 Τῶν ἐρανίων ἑγμάτων.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΟΝΤΕΣ ΠΙΣΤΙ Τῷ ὑπερθαύμασον, Μαρίας τῷ
 Παρθένον ἀφημήσωμεν ὕμνοις, τοῖς πάσχει γὰρ αὐτὴ
 παντοδαπῶς, διανέμει τῷ ἴασιν, καὶ τυφλωθεῖσι δωρεῖται ὁδὸν
 ὀφθαλμῶν, τηλαυγῶς διαφωτίζουσα.

Τῇ Κτίσει ἐκστειπάσῃ καὶ κατὰ πλῆχθητε, βοᾷ τὸ θαῦμα τῆ-
 το, ὡς ἡ παύλανος Κόρη, καὶ Στέφανον ἀδίκῳ ὁδὸν ὀφθαλμῶν
 ἐκκοπέντῃ ὁμματοπέντῃ. αὐτὴ χροιάς κυανέας δέσα γλαυκῶν
 ὡς τεράσιον ξενήκτισον.

Τῷ Παρθένῳ Τεμένει τυφλοὶ προσέλθετε τῷ φωτισμῷ καὶ χά-
 ριν, ὑπ' αὐτῆς τῷ φωσφόρῳ, λαβεῖν τερατεργείας ὑπερφύως,
 καὶ τῷ ξένῳ ἀνάβλεψιν. Ἡ μεγαλεῖα δοξάζοντες τῆς Ἀγνῆς ὁ
 τυφλὸς γὰρ βλέπει Στέφανος. Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β.

Σῇ ἡμέρῃ ἡ φωτοφόρος καὶ χρυσοφειγῆς λαμπρῆς, ἡ παμφανῆς
 καὶ ὑπέρλαμπρος. ἡ τιμαλφειάτη Κόρη καὶ Θεομήτωρ Μα-
 ρία, τῷ λάμψιν ἐπαφίπνῃ ἡλὶς φαυρότερον, καὶ θαυματεργ-
 γεία παραδόξως, φωτίζει τηλαυγῶς τὸν σεσηθέντῃ τῆς ὁψείας
 Στέφανον, ὁφθαλμῶν ἀξίως ἑτεροχρόως καινοτομηθέντῃ. ὅθεν
 οἱ ψυχῆς τυφλώποντες ὁμματοπέντῃ ἐκ ζόφου τῷ πλάσματων, τῷ

Α 4 φωτο-

φωτοπάροχον τῷ ἀρχιφάτῃ Μητέρα δυσωπήσωμεν, τὴν ὁλόφωτον σκηνὴν, ὅπως καὶ ἡμᾶς φωτισμῷ ἀξιῶσθαι, καὶ σωθῆναι κατοικτεῖρσθαι.

Εἰς τὴν λιτὴν, ἦχος, α΄.

Τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ τῷ ξενότροπα θαύμαζαι, προσκαλεῖται τυφλὸς οὗτος πιστὸς ἐορᾶσθαι, κινεῖ δὲ οὗτος ἀπίστος, ἐπὶ τέτοις ἐνδοιάζειν, ὅρασιν ὑπερφύως εἰληφῶς ἀλλόχροον. ἀφέντες ἐκὼν οὗτος ἀμφιδοξῶντες οἱ ἀσεβεῖς, τῆς Θεομήτορος Κόρης τῷ μεγαλείῳ δοξάσωμεν.

Εἰς τὸν στίχ. ἦχος, πλ. δ΄. Ὡς τῷ παραδόξῳ θαύματος.

Ως τῷ παρανόμῳ πράγματι συμβεβηκότως τινὲς σὺν Στεφάνῳ βαδίζοντες, καὶ προσυπαντήσαντες νέους φέρουσιν ἀλφειᾶ. δύοτροποι ὄντες ἡμᾶς μὲν ἐφιστοῦν, ἐδὲν κωλύει συλητοῖσι φέροντες. ὡς λύσσης πόλμημα, καὶ ἀπείργει Στέφανος παρακαλῶν. ἐπιδόντες πλήγματι ἀφείλον ἀλφειᾶ.

Στίχ. Ἐπὶ βλεψὼν ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με.

Ως τῷ παραλόγῳ δράματι μὴ συζητηθῆναι ληστῶν προσεχόντων ὁ Στέφανος ὡς ληστῆας ἄμοιρος, εἰς τὴν πόλιν γενόμενος, ὡς περὶ ὑπάλθυτος ὁ ἀνάλθυτος Κριτὴν προσάξει ἀλλὰ κατεργνύεται. ὡς οἶον σύμβαμα. τοῖς λησταῖς συνέμπορος τετυχηκώς, καὶ ληστὴς δοκῶν ἀποτετύφλωται.

Στίχ. Προέφθασαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρεθρον.

Ως τῷ παραδόξῳ θαύματος, οὗτος ὀφθαλμοὺς ἐκκοπεῖς ἀπεκκότως ὁ Στέφανος, καὶ πρὸς θεῖον τέμενος σὺν μητρὶ βλαδυσάμενος, παραγενέσθαι τῆς Θεομήτορος, ἐν Κασσιόπῃ ἐλέως ἐνεκα. ὡς ξένον ἄκισμα, πορεύσεις ἀόμιματος πρὸς τὸν Ναὸν, ἀλλὰ ἄλλως εἰληφὲν ὄψεως ὁμμάζαι. Δόξα. Καὶ νῦν ἦχος, πλ. α΄.

Ποῖα ἀκοὴ ἐκ ἐκπλήξεταί, τὸ τῷ τοιούτῳ θαύματος μεγαλαργὴς ἐπηχηθεῖσα μυθήσῃ· σήμερον γάρ τις ὁ δικαστής;

σθεῖς;

σθεῖς, ἀδίκως τετύφλωται οὗτος ἔκταρξεν ὀφθαλμοὺς βλέπει, ὄντας ἐν Κιβωτίῳ. καὶ καὶ βλέπων ὁ δικαστὴς ἐν χερσὶ ταῖς τῷ δημῷ, αὐτὸν δὲ ὁρμητοῦν καὶ βλέποντα, εἰκότως ξείσεται, σὺν τῷ φωτισθέντι μεγαλύνων, τὴν φωτοπάροχον Κόρη Μαρίαν τὴν πανθαύμασον, τὴν ἀσιγήτως τῷ Θεραπείας βρύσαν, τοῖς αὐτῷ ὁμολογεῖν βρύσιν ζωήρητον.

Ἀπολυτίκιον. ἦχος, β΄. Πᾶσι ὑπὲρ ἔννοιαν.

Πᾶσι τῷ περ θαύματος, πᾶσι ἀξιάγασα, τῷ σα Θεοτόκε τερασία. τῷ Στεφάνῳ τετυφλωμένῳ καὶ τῷ ὁρμητῶν ἐσερμημένῳ, ὁρμητῇ δίδως ἀψαδῇ τυφλὸν τελῶσα ὁρατικόν. Χρῆσιν ἰκέτω φάτισαι τῷ ψυχῆς ἡμῶν. Καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρεθρον. εἰς τὸ Θεὸς Κύριος. τὸ τροπάριον.

Μετὰ τὴν α΄. σιχολ. κατ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ενώσει μετ' ἐτέρων ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ βαδίζων ὁ Στέφανος μετ' αὐτῶν, παύσιν προσυπλήτησαν, οἵπερ ἔφερον ἀλφειᾶ. καὶ οἱ σὺν τῷ Στεφάνῳ κακώτροποι πέλοντες, εἰ καὶ αὐτοὺς ἀπείργει οὗτος παῖδας λησάσθαι. ὅθεν συνοδῶν τοῖς λησταῖς μὴ λησάσθαι, ληστῆς νομιζόμενος ὡς ληστὴς συλλαμβάινεται, τῇ φερεῖ παραδίδεται, καὶ ὁρμητῶν σερίσκειται. ἐπειδὴ Παρθένη Ναὶ ἐν Κασσιόπῃ τυφλὸς παραγέγονεν, ὃν ἡ πᾶμφωτος Θεοτόκος ὁρμητῶσεν.

Μετὰ τὴν β΄. σιχολ. κατ. ἦχος, πλ. δ΄. Τὸ προσεχθὲν.

Τὸ ποιητὴν ληστῆως λαβὼν ἐν γνώσει, καὶ ἐρῶν ὁ ἡγεμὼν λησταῖς συνόντα, ὅς γε Στέφανον, ὃν ληστὴν καλεῖται, νομίσας τυφλοῦ ἀδίκως, εἶτα τυφλὸς προσῆλθε Ναὶ Παρθένης σὺν τῇ μητρὶ. ὃν καὶ βλέψασα τίξασα λαβόντα ὅψιν καινῶν, ξείσεται κραυγάζουσα, χαῖρε Κόρη πολύφωτε.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον. Κατ. ἦχος, α΄. Τὸν ἔφον σε Σῆς.

Θαυμάζει θαυμασῶς τὸ πανθαύμασον θαῦμα, καὶ νῆς ἀγέλιος

λικός

Λικὸς Ἀρχαγγέλων Κυρία, ὃ σήμερον τετέλεκας ἡ τελεία Μη-
τραύανδρος, ὅτι Στέφανον ὃ σέφος εἴφες παρθένων, τὸν τυ-
φλώττωντε τυφλῶν αἰάβλεψις ἔσα ἐποίησας βλέποντε.

Οἱ αἰαβαθμοί. τὸ α. Ἀντίφωνον τῷ δ. ἤχος. Προκείμενον. Μνη-
σθήσομαι τῷ ὀνόματός σε. εἴχ. Ἐξηράξατο ἡ καρδιά μου. τὸ
Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κ. Λεκαῦ, Ἀνασᾶσα Μαριάμ. ὃ, ν.
Δόξα, ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτὸ. Καὶ τὸ Πεντηκοστά-
ειον. ἤχος, β. Ἀνασᾶς ὁ Ἰησὺς.

ΝΤὴν τερπέσθωσαν τυφλοὶ πανηγυρίζοντες γυθουσύνως, ὃ τυ-
φλώττων γὰρ, διὰ τῆς Αἰπαρθένης βλέπει Στέφανος.
Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὴν ἑξῆς.

Οἱ Κανὼν ἔ. ἡ ἀκροστιχίς.

Τυφλῶ δέδωκε φῶς ἡ Μήτηρ Φάης. Νικολάε.

Ωδὴ, α. ἤχος, πλ. δ. Ἀρματηλάτῳ.

Τὴν τυφλωθεῖσαν ἀφεγγεῖ ζοφόντι καὶ βαθυγνόφω δεινῶς,
σκότει τῆς πλυσμάτων, φώτισον ἑπέρανε ψυχῶν μου καὶ
καταύγασον, ἡ φωσφόρος λυχνία, ὡς τυφλωθέντε τὸν Στέ-
φανον πάμφωτε φαυρῶς κατεφώτισας.

ΥΜνολογῆσαι κατ' ἀξίαν σήμερον τὴν θαύμαζέ σε Ἀγνή. γλώτ-
της με τῶν λύσιν πάρεσχε Παύμνιντε τὸν Λυτρωτῶν ἡ τέ-
ξασα. τῆς ματαίων γὰρ λόγων ἡ ἐξῆς ταύτῃ ἐμπλέξασα,
ταῖς φιληδονίαις κατέδρασε.

ΦΑιδρυνομένην τῶν σεπλῶν ὁμήγουεν τῆς φιλεόρτων τυφλὸς,
ἐορᾶζειν ἄγει, τῶν φαυδραῦν πανήγουεν τῆς τερασίων σήμε-
ρον, τῆς Μητρὸς καὶ Παρθένου, λαβὼν ἀλλόχρεον ὄραση, κατὰ
πληκτικῶν καὶ ξενότροπον.

ΛΑμπρῶς λαμπρῶναι σὲ λαμπρᾶς λαμπόμορφε τὸν τυφλω-
θέντε καινοῖς, ὅμμασι Παρθένης, ἐπρεπε Θεόνυμφε, ἀδύ-

κάς

κῶς γὰρ τετύφλωται. ὡς προσᾶτις καὶ σκέπη ἀδικημένων ὑπάρ-
χουσα, καὶ αὐτοπαύσων αὐτίληψις.

Ωδὴ, γ. Ὁ σερειώσας κατ' ἀρχάς.

ΩΣ ἔσα σκιδος τῇ φωτὸς, Μαρία φωτοκυνήτωρ, φῶς Στεφά-
νω τῷ τυφλῷ ἐχαρίσω, χαριτίβρυτε διὸ, ἐμπλήθει ἐκ
πληττόμενος, ὁδὸν ὁρῶντας βοῶντας, χαῖρε Νεφέλη ὁλόφωτε.

ΔΙαφωτίσασα φαυδρῶς, τὸν φωτολήγων Κόρη, ἡ φανείσα
φαυδροτέρα ἡλίας, τῶν ὑφίλιον θαμβεῖς, τοῖς τηλικαῖοις
θαύμασι, τοῖς φωσφόροις βοῶσαι, χαῖρε πηγὴ θαυματόβρυτε.

Εὐορᾶσέον ὃ πῖσοι, φιλεόρτοι χαριέντας. οἱ τυφλοὶ τε χο-
ρεῖταισαν ἄρετι, ὅτι Στέφανος ὁρᾷ καὶ τυφλωθεῖς ὁμμάτω-
ται, τῇ Παρθένῳ βοῶντες, χαῖρε λαμπρᾶς ἀκατάσβεστε.

ΔΡοσοκακίρρος λιβάς, Γλυκισμος ἄλακτε Κρήνη, τῶν ψυ-
χὴν μου ξηρανθεῖσαν Παρθένη, ἀεργία ἀρετῆς, καρπὸς
βλαστῆσαι ἄρδυσον, θείας ἵνασοι ῥάβδε, χαῖρε βοῶ ξενολά-
σητε. Καθ. ἤχος, δ. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

ΚΑτεπλάγη ὁ τυφλὸς ὡς ὑπὲρ φύσιν ἐφορῶν, καὶ ἐλάμβανεν
εἰς νῆα τῆς σῶν θαυμάτων τὸ φεικτὸν, ἐν τῇ φωσφόρῳ
ἰάσει ὃ θεοτόκε. τόπον σὲ καλεῖ φωτοπάροχον, φῶς τὸ θεῖκον
τῶν κυήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ Στέφανος τὸ θαῦμα τοῖς ἐρωτῶσιν
ἐκράυγαζεν, ὁπλῶν ἐφυν, καὶ δ' ἐτυφλώθῃ, πάλιν μένω
ὁπλῶν. Ωδὴ, δ. Σύ μου Χειρὲ Κύριος.

ΩΤῶν φεικτῶν καὶ παραδόξων φιλεόρτοι, πολυτρόπων ξένων
θεωσιῶντες, ἀξιαγάσων καὶ φοβερῶν, τερατεργημάτων τῶν
φωταυγῶν Θεομήτορος. νῦν γὰρ καὶ οἱ κατὰ πᾶς ὁφθαλμοὺς ἐκ-
κοπέντες, θαυμασῶς ὁμματαίνται καὶ βλέπουν.

ΚΛίνῳ καλεῖ σὲ Σολομὼν τῇ Πανᾶνακτος, καὶ λυχνίαν
Παύλῳ καλεῖ σὲ Ζαχαρίας καὶ Ἀγαθὸν ῥάβδον λυ-

θισ-

Διομένειον. καὶ Ἰακώβ Πόλε κλίμακα. λαβίδα Ἡσαΐας ἀνθρα-
κῶδη φωνεῖσε, ὁ δὲ Στέφανος φῶς ὦν τετύφλωνται.

Εἰς Ὑδροσον σὲ ὁ Γεδεὼν πόκον κέκληκεν, Ἀββακέμτε, ὅρος
τὸ καὶ σκίον. Βάτον Μωσῆς, Γεζεκιήλ, πύλιν κελεισ-
μένιν. καὶ Κιβωτὸν πολυώνυμε, Δαβὶδ σὲ ὀνομάζει. ὁ δὲ Στέ-
φανος κράζει, ὅτι εἴ τῃς τυφλῶν ἡ αἰάβλεψις.

Φῶς ἐκ φωτός, ὁ λόγος ὦν τῷ Γεννήτορος, σοὶ σκηνώσας Κό-
ρη ὁ ἀρχίφωτος, ὁ φωτοδότης καὶ φωτεργός, ὅλιν φωτει-
γῆσε καὶ φωτοπάροχον πέπραχε. διόπερ καὶ φωτίζεις τυφλωθέν-
τας φωσφόρε, τῆς ψυχῆς καὶ τῷ σώματος ὁμμαῖ.

Ὡδὴ, εἰ. Ἰνατί με ἀπάσω.

Ως ἀπὸ ῥῆμα Κόρη, ὡς ἀκατανόητα καὶ μεγαλειά σε, σὺ γὰρ
τυφλωθέντα, καὶ Ναῶ σε ἐλθόντα τὸ Στέφανον τῷ ἐν Κασσιό-
πῃ ἐφώτισας αὐτὴ κυάνων, χορηγήσασα γλαυκία ὁμμαῖ.

Τυφλωθεὶς ὁμματῶδη, καὶ πρὸς τὸν δικάσαντα καὶ πρὸς τὸν
δήμιον, Στέφανος ἐνέπει, καὶ ἀδίκως ἐμὲ ἐτυφλώσατε,
ἀλλ' ἰδὲ νῦν βλέπω, καθάπερ περὶ ἐπεὶ ἡ μήτηρ, τῷ φωτός,
ἐμοὶ φῶς ἐχαρίσατο.

Αναμφίλεκτον Κόρη, ἵνα τὸ πολύφλεκτον θρυλλῇται θαυ-
μάσε, ὅτε μὲν ὀπιδίων, τυφλωθεὶς ἐωρᾶτο ὁ Στέφανος.
τότε ὁ τυφλώσας ἐν Κιβωτίῳ ὑπεδείκνυ, ὃ ἐκείνου βξώρηξεν
ὁμμαῖ.

Η ἀσώματος φύσις τῇς Ἀγγέλων ἐκθαμβος μένει καὶ θαύ-
μαῖ, σὲ διανοῶσα Θεοτόκε· σὺ γὰρ μετὰ γέννησιν, ὡς καὶ
περὶ Παρθένος, ἡ μείνασα, σὺ δρᾶς ὁρῶντα, μετὰ τυφλωσιν
μένειν τὸν Στέφανον.

Ὡδὴ, εἰ. Ἰλασθῆτί μοι Σωτήρ.

Μεγαλεργὴ καὶ φεικτὴ καὶ σὰ Μητραῖανδρὲ τέρατα. ὦν γε-
γονό-

γονότες ἡμεῖς, ὑμνῆται αἰσίγητοι, τὸν Στέφανον ἔχομεν, τὸν ὁμ-
ματωθέντα, τῆς ὑμνήσεως βξάρχοντα.

Η Κόρη τερατεργεῖ, βοᾷ θαυμάζων ὁ Στέφανος. ἐκ τυφλω-
θεὶς γὰρ ἐγὼ, ἰδὲ νῦν ὁμματῶδη. δεῦτε οἱ τυφλω-
τοντες, πρὸς τὸν σελασφόρον, ὅπως λάβετε τὴν ὄρασιν.

Τὸν Κερκυραίων λαὸς, ὑπερεκπλήττεται σήμερον, τῷ φω-
τισθέντος τυφλῷ, ἀλλόχρσον ὄρασιν, τῆς πρᾶν σκεπτό-
μενος. ὅθεν τῆς Παρθένος ἐορτίζει καὶ τεράσια.

Η θαύμαῖ τῆς Ἀγνῆς, οἱ ἀσεβεῖς προσκυνήτωσαν. ἡ ἀλας
ἐαυτὴν κατὰ μοιολογήτωσαν. ἔχοντες γὰρ ὁμμαῖ, καὶ
τὸν προφήτην, Γεζεκιήλ νῦν ἐβλέπεσιν.

Κοντάκιον. ἦχος, πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Τὸ σὺ Τεμένει προσελθὼν τυφλὸς ὁ Στέφανος,
ἐν Κασσιόπῃ σὺν μητρὶ Μητέρ ἀπείρανδρε,
Ὁλοφύρεται οἰμῶζων τὴν δυσσοτμίαν.
Ἀλλ' ὡς ὕσπλαγχνος πρεσβεύεις σε πρὸς Κύριον,
Φωτοπάροχε, λαμπρῶς αὐτὸν ὁμματῶσας.
Σοὶ κεραιγάζοντα, χαῖρε Κόρη πολύφωτε.

Ὁ οἶκος.

Θαύμαῖ τερατῶδη παρὰ σὲ παραδόξως, τελεῖται θεομή-
τωρ Μαρία. σὺ γὰρ καὶ τυφλωθέντι δεινῶς, τῷ Στεφά-
νῳ ἄλλα δέδωκας ὁμμαῖ, θαυμάζοντι καὶ κράζοντι αἰδύμως
σὺν ἡμῖν τοιαῦτα.

Χαῖρε φωτὸς πομπῶς τεκῆσα,
Χαῖρε τὸ φῶς τυφλοῖς χορηγῆσα.
Χαῖρε φωτοδόχε λυχνία κατὰ χρυσε,
Χαῖρε φωτοφόρε Νεφέλη κατὰ λαμπρε.
Χαῖρε λάμψις ἀγλαόφωτε καὶ τηλαύγησμά λαμπρόν.
Χαῖρε

Χαῖρε φαῦσις φαειμβροτε καὶ ἀμάρυγμα Φαυδρόν.
 Χαῖρε ὅτι φωτίζεις σὺ δεινῶς τυφλωθέντας.
 Χαῖρε ὅτι αὐγάζεις σὺ τῷ νοῷ σκοτισθέντας.
 Χαῖρε ἀκτὶς ἡλίου τῆς χάριτος.
 Χαῖρε αὐγὴ τῆς φέγγος ἢ ἁρρήτος.
 Χαῖρε πληθὺς παραδόξων θαυμάτων.
 Χαῖρε πηγὴ πολυτρόπων τεράτων.
 Χαῖρε Κόρη πολύφωτε.

Τῷ αὐτῷ Μιῶι Μαίῳ, ἡ μνήμῃ ἐπιτελεῖται τῇ ὑπερφουῶν
 θαύματος γεγονότος διὰ τῆς ἀγίας καὶ σεβασμίας Εἰκόνης τῆς
 ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκης τῆς Κασσιοπίας, ἐπὶ τῷ
 ἀδίκως τυφλωθέντι Στεφάνῳ, καὶ παραδόξως ὁμματωθέντι.

Ἡ Ἰσορία τῆς θαύματος διὰ σίχων Ἰάμβων.

Γόνε γυνήτις σήμερον φάη βλέπει
 Ἀ' οὐ βλέπασα αὐτὸν πρὶν βλέπειν.
 Οὐδοάτῃ Μαίῃς τυφλὸν ὁμματόσι Θεομήτῃ.

Σίμωνος ἀρχιδόντος ἐκ τῆς Λειόνων
 Εἰς τὴν πόλιν Κέρκυραν ὄντος Μπαίλας.
 Τῷ χιλιοσῷ καὶ τετηκοσῷ ἔτει
 Πρὸς τοὺς ἑκατὸν πενήκτις σωτηρίας.
 Ἰκνούμενός τις τῇ πόλει Νεανίας.
 Καλούμενος Στέφανος οὐ χρείας ἀνδ.
 Κατὰ σίβον δέφημι συμβεβηκότως.
 Ἀλλοις ἐνωθεὶς καὶ περαίας ἐν Πόλει
 Ο' ἔργον ἡράτιζε πρὸς τὸ χεῖρον

Αὐτοῖς

Αὐτοῖς ἐκείνοις ὡς ὑποσρέφαν ἅμα.
 Μακρὰν δὲ τῆς πόλεως οἱ δ' ἀφίγμενοι.
 Τισὶ ξυνῶντήσαντο παισὶν ἀλφίτων
 Φορεῦσιν ἀντρέφουσιν ἔκτιναι μύλων.
 Στρεβλοὶ δὲ ὄντες ἐμπλοὶ μοχθηρίας.
 Ἡμᾶς φίλοι ἔφησαν οὐδὲν καλύει
 Τέτων ἀφαρεῖν τ' ἀλφίτα πρὸς ἰδίαν
 Μοιρῶντες ἡμεῖς οἱ ἐπ' ἐνδείας βόσων.
 Οὐδεὶς μὲν ὅς παρῆσιν, ἔδεις ὁ βλέπων.
 Ἀλλ' ὁ φρένα Στέφανος ἐνδικὸν σχέων
 Οὕτως ἀκέσας δείκνυται παρανέτης.
 Σφοδρῶς τ' ἀπείργει ὅσον ὡς τῷ σθένος.
 Τὸ θηριῶδες πράγματος τῆς δυσθέας.
 Καὶ τὴν κατ' αὐτῷ ὡς ἀπανδρόπων δίκλιν
 Πάντως ἀφεκτον εἰς ὑπόμνησιν φέρον.
 Οἱ δὲ στροφοὶ δὲ καὶ νόμων παραβιάται
 Ὡς ἀπὸς ὡς βύσσει αὐτὸν τὸν τρέπον.
 Βελλῷ παρεκρέσαντο κέρδους πλεσίαν
 Σύλης δὲ προτρέποντο πλήρης ζημίας
 Τὸν ἔμμονον Στέφανον ἔμμορον πέλειν.
 Τέτρε δὲ μηδὲν συμφρονέοντος δυστρόποις.
 Τοῖς παισὶν ἐντείναντες αὐτοὶ αἰκίας
 Ἀλλὰρ ἀφείλον οἱ φίλοι κακουργίας.
 Αὐτῷ δὲ θρησκύντων τε καὶ λυπαμένων
 Χαίροντες ὡς φέροντες οἱ σῖνται ἴσαν.
 Κενοὶ δ' ἴοντες παῖδες εἰς τὰς ἐσίας
 Τοῖς συληῇσι φασὶ συμβεβηκότα.
 Παῖδες δὲ οἱ ἔχοντες οὐ πάσης ἀνδ

Σπ8-

Σπυδῆς ἐβλήσαντες, εἰδότες τίνες οὐκ ἐπὶ τοῦτο
 Οἱ λαποδυτήσαντες αὐτοῦ, ἀδείας οὐκ ἔχοντες
 Γνώσειν δικαστὴν δρῶσι τῶν πεπραγμένων, ταῦτα οὖν
 Καὶ ὡς κακῆργος τοῖς ὑπὸ δυνόις ἁμαρτηρῶν νομιζοῦσιν
 Συνέαττεθ' ὁ Στέφανος ἐγκεκλημένοις, τοῦτο δὲ ἰσχυρῶς
 Συνέμπορον γὰρ οἱ βιάσθεντες νέοι οὐκ ἔχοντες
 Καὶ τὸν δὲ λήϊστορσιν ἐγνων δυστρόποις, νῆμα φέροντες
 Οὐ μὴν δὲ κωλύοντα ἔτεδ' ἡ πάλιν ἰσχυρῶς ἐπὶ τοῦτο
 Συνάδοκοντα τοῦτον οὐδ' ὁλως ἐγνων, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἀλλ' ἔτε τι πράξαντα τῶν ληστῶν, οὐκ ἔχοντες
 Ἀλλ' οἱ μὲν οὐκ ἀπαιτοῖς ὡς συνειδότες τοῦτο οὐκ ἔχοντες
 Αὐτῶν δὲ ἔργα μὴ ἀλῶναι καὶ πίσαι, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Σπυδῆ προσείχον τῶν κρατέντων τοῖς βρόχοις, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ο' δὲ ξυνειδὸς ἁπασίλον πάντως ἔχων, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἀναίτιος Στέφανος, ὡς σύλης ξένος, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἀτμελήτως καὶ πᾶσι, ἄτερ, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Πόλει προσελθὼν δὲ ὑπουργῶν, ἡ γέτου, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἀλλ' ἐν εἰρηκτῇ ἡσφάλισαι ἀδείας, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Καὶ τῇ ἐφεξῆς εἰς ἔλασμον καὶ κρίσιν, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Παρίσταται Κρίνοντι δεσμώτης πέλων, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ὅτι ξυνὸν δὲ δυστρόποις ὁδοιπόρος, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Τῶν δὲ ἐκρυπθῆναι, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐκ ἐνδίκως, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Κατηγορεῖτο συντεχνήσασθ' ἐδόλως, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἀλλ' ὥς αὐτῶν εἰς πῖθον τετρημένον, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Καὶ γὰρ νομίζων αὐτὸν ἡγήτωρ πέλειν, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Λησὶν ἐλέγχει, καὶ κατεκρίνει μίαν, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Οἷον προκρίναι βούλεται τιμωρίαν, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Ἡ δὲ τῶν χερῶν σέρησιν, ἡ τῶν ὀμμάτων, τοῦτο δὲ νῆμα φέροντες
 Εἴπει

Εἴπει δὲ αὐτῶν ἀσαλεστέρα τίσις
 Ἡ ὀμμάτων ἔδοξε, ταῦτα ἐκλέγει
 Ἀχθεῖς δ' εἰς αὐτὸν τὸν τεταγμένον τόπον
 Μετὰ σαναγμῶν ἢ ὀδυρμῶν ἢ γόων
 Ἀπεσέρηται φεῦ ἄλως τῶν ὀμμάτων,
 Ἡ μᾶλλον εἰπεῖν ἐσέρηται τῷ βίῳ.
 Λαῖ παρόντος τῇ κατορφνάδει θεῶν
 Πικρὰς τε Μητρὸς ἀσυλαζέσης μέγα.
 Ἡ τις μετ' ἐκτύφλωσιν αὐτὸν λαμβάνει,
 Καὶ πρὸς τιν' αἰγλήεντα θεῖα Λαζάρη
 Νέει Νεῶν θελῶσα ναίνει αὐτόν,
 Ἰνα προσαιτῇ σὺν βαρυτόνῳ Γόνῳ
 Οἰκτρῶ τυφλῶπι τῷ πρὸς ἐνδειαν βίῳ.
 Εἴπει δὲ πλείους ἦσαν ἐν τήνῳ τόπῳ
 Οἱ θρονειδίζοντες αὐτὸν, ἐνδίκως
 Πεπονθέναι λέγοντες ὡς κακῆργέτω,
 Ἡ οἱ κατοικτεῖροντες αὐτῷ ὅν γόος,
 Βεβλάεται μὲν προσγενέσθαι μητέρει
 Θεῖα προνοία εἰς τὸν ἀγνῆς Παρθένης
 Νεῶν αἰσιέβασον ἐν Κασσιόπῃ.
 (Οὕτω προσηγέσθαι ἴσχει φημί τις
 Λιμνῶτε ἢ χῶρος γε μακρὰν τυγχαίαν
 Σημεῖα τῆς πόλως ὀκτῶ ἢ δέκα.
 Πλουτεῖδ' ὁ Ναὸς τῆς Πανάγνης εἰκόνα
 Παύσεπτον αὐτῆς θαυματουργικῶς ἐτίθη.)
 Ὅπως καταίρειν ἐς τοῖς πλοίοις φίλον,
 Καὶ ἐμπορεῖταις νηυσὶν ἢ ὀκλάσι,
 Κακεῖς αἰτεῖν τῷ τροφῶν πρὸς ἰδίαν

Πρὸς τῶν νεόντων προσκυνήσεως χάριν.
 Τούτῳ τεκῆσα πείθεται, ἐν δ' Ἐκκλησίᾳ
 Ἰόντες ἀμφὶ τῆς αὐνμφάτης Κόρης,
 Καὶ προσκυνῶντες ὁδοδοξούντων ἔδει
 Γαῖαν διαβρέχουσι κρηνοῖς δακρύων
 Γόοις ἐπιστένουσι τῷ δυαποτμίαν.
 Καὶ τῷ ἐκείσε Μουνιχῶ τῷ αἰτίαν
 Α'φίξεως λέγουν αὐτῷ, καὶ σέγλυ
 Ζητῶσιν εἶτε, ὅς δὲ τοῦ ἐλθεῖν ἔως
 Τὸν Κελίς ἰσχυρῶς κλειδα, προσμένειν
 Ἐν τῷ Νεῷ ἔφησεν αὐτοῖς τοῖς ξένοις.
 Λίαν κεμπικῶν δε ἔκτε τοῦ κόπτε
 Καὶ τῆς πορείας κοῖτος εἶχε μητέρα.
 Α'λλ' ἄλλομος Στέφανος εὐδεν οὐ σθένων
 Α'λγῶν ὁ οἰκτρὸς, ἀλλὰ μικρόνθ' ὑπνῶων
 Ὡς τῷ ξένων σε Μιτράναυδρε θαυμάτων
 Κόρη Παίαννε τῷ ὑπερφυσάτων,
 Α'ὤρ νυκτὸς αἰσθῆσαι ἀκηράτων
 Χειρῶν θιγῶσάν καὶ κατ' αὐτῇ ὀμμάτων
 Παῖν κραταιῶς συγκλονισῶν, καὶ πόσῳ
 Φωνῇσιν ὥς ἐξυπνισθέντα σκοπεῖν
 Τίς ἑὸς ὁ θίξας, καὶ κραταιῶς ὠθίσας.
 Λαμπραὶ δὲ καὶ πάγχαρτον ἀπρεπεςάτῳ
 Ἰδῶντιν' ἡδ' ἐνδοξον εὐκλεσάτῳ
 Γυναῖκ' ἀποσίλβουσαν, ἥς ἔξ ὀμμάτων
 Αὐτοῦ γεγῶσθης πρὸς μικρὸν διηπόρει
 Τέττε περὶ ξυμβαίτος ὡς ἐνυπνίς,
 Καὶ ἐκ ἀληθοῦς καὶ σραφεῖς αἰημένα

Βλέπει λυχνεῖα, καὶ ἰδὲ πλεῖν ἐκ ἐνὶ
 Α'μοιζος ὠπῶν ἀλλ' ἀπόπληκτος μένει
 Σκοπῶν τὸ συμβαῖ θαυματουργία ξένη.
 Διῦπνίσας ἐν πείθεται γενναμένη
 Τίς φῶτα Ναῦ ἤψεν ἀλογημένης;
 Ἡδ' ἐκ φλογὸς δὲ φλίψεως φλογεμένη
 Α'φθεῖσα πλεῖον δακρύοις τεθλιμμένοις
 Φαεσφόρα φθέγματ' ἤθελε σβένειν
 Εὐδεν γόνῳ φάσκεισα ὡς πλωομένη
 Οὐ πλωα φῶς ἐκ σκότῃς πλωομένη
 Τυφλώσεως, χάριτος ἀγνωμένη
 Οὐδ' οὐ προσείχεν ἀλλ' ἐνείχε μητέρι
 Ναῦ βεβαίων λυχνίας ὅτι βλέπει,
 Μᾶλλον δὲ τῷ παύσεπτον Α'γνῆς εἰκόνα,
 Καὶ οὐ πλανᾶται, εἴτ' ἀγαθωμένη.
 Γλώτῃ τέρας δίδει καὶ ποικίλη.
 Τῆμος τεκῆσα αὐτίληψιν τυχαίαν
 Θεῖαν θεωρήσασα αὐτῆς δεμνίς,
 Α'νίστατ' αὐτὸς καὶ σκοπήσας ἡέα
 Κατὰ πρόσωπον πουλυπραγμονέσῃς
 Τῆτον βεβαίως ὀμματωθέντα βλέπει
 Καὶ αὐτὶ τὸ πρὶν κυανείων τῇ χροῇ
 Τὸ δαῦτερον σχέοντα ὅπας γλαυκίης.
 Οὐδὲν σὺν αὐτῷ ἐν χαράτῃ καὶ φόβῳ,
 Μέγας πέλεις ὑψίς καὶ θαυμαστάς
 Τὰ ἔργα ἐκραύγαζε καὶ εἰς λόγος
 Τῶν σῶν πρὸς ὕμνον θαυμάτων θεαρκέσει.
 Τ'μνοῖς πανυμνήτης δὲ ἐνομί' ἀρετύτοις

Ἀγνῆς αὐόμεν' ἀξιόμιστον Κόρης·
 Καὶ τὴν ἄχιστον ἀντίληψιν καὶ χάριν
 Κατάλογοντες ὡς χέρας κατεκρότην,
 Φωνῶν μοναχῆς ὡς ἄκρως καὶ κρότων,
 Καὶ ὡς πρὸ καιρῶν ἔξυπνισθεῖς μινύων
 Αὐστῆρ' ἀάκτες καὶ κακοτρόπες ψέγει
 Καὶ ὡς πρεπόντως συμφορὰν πεπονθότας·
 Αὐτῶν ἐνεπόντων δὲ θαυματουργίαν,
 Τέτυπε κένος, καὶ μικρὸν, τέρας μέγα
 Δυσσιζέων κάτεισιν ἐσίας ἄπο.
 Καὶ τὸν πρὸ μικρῶν τυφλὸν ὀπλᾶειν βλέπων,
 Εὐδὺς πορείας ἀπῆται τῆς πὸς πόλιν.
 Ὅπως τὸν Ἀρχάοντα ἐν Κριτηρίῳ
 Εὐρὼν δεμισθόντα τοῦδ' ἐναντίον
 Ἐκραζεν ὁμὸν ἠδὲ ἔκνομον λέγων
 Ἀδῶν ὅττι ἐσέρησεν ὁμμάτων.
 Ἀλλ' οἱ συνεκράδοντες Ἀρχῶν αἰέρες
 Ἐκείνον ἔξέπεμπον ὡς περ δέτοι,
 Οὐκ εἰκὸς ἐστὶν ὠδέπως κατ' Ἡγέτης
 Τολμᾶν αἰαδῆν ἠδ' ἐπαύρεσθαι μέγα
 Τῆμος κατεκραύγαζεν αὐτὸς τὸ πλεόν,
 Εἰμήπερ ὁ Στέφανος ἐκνόμῳ δίκῃ
 Ἐξωμματοῦν, ἐκ αὐτῶν ἄλλα Δεσπότης
 Ὅπαντεπόπης Μητρὸς ἱκετηρία
 Ἐδосκεν αὐτῷ ὁμματὰ ξενοτρόπως.
 Τ' πόσχεσιν δ' ἔταλιν εἶπερ ἐκ ἐνὶ
 Ὀτυχαίων ἀγλῆως, ἄρτι ἀγλάωψ,
 Οἰκεία αὐτῷ ἔξορυχθῆναι φάν.

Οὐ κεν

Οὐκ ἐν τινὰς πέμψαντες ἐκ τῶν προκείμεναι,
 Ἐπὶ τῷ φερκτῷ τῷ Μοναστῇ καὶ ξένοι
 Ἐφαν ὑποσρέψαντες ἀτρεκῇ πέλειν.
 Τότε τελέρας ἀτρεπισθείσης ἔχον
 Μετ' ἐκκλείων πόλιν Ἀρχὸς εἰσέβη,
 Καὶ τὸν τόπον φθάσαντες ὡς αὐτοψία.
 Εἶδον τὸ φερκτὸν καὶ πελώριον τέρας
 Ἀπαντες ἔξέστησαν ὑμνοῦντες Κόριν.
 Ἀλλ' ὡς ὁ Ἀρχὼν ἀμφιβάλλων εἰσέτι,
 Ἡ' ἐκ τὸν Στέφανον αὐτὸν τυγχάνει
 Ἡ' ἐκ ἀληθῶς ἔξορυχθῆναι φάν.
 Καθὼς ἐπ' ἄλλον ἄλλομον πρὸς Δεσπότη
 Ἐν τοῖς ἑαυτῷ ὁμματοῦν χρόνοις,
 Λαοὶ Ἐβραίων ἄλλο φάσσοντες λίαν
 Ἄλλοι φάτιζον δῆλον ὡς οὗτος πέλει,
 Ἄλλοι δὲ ἄλλος, αἰὶν ἄλλα ἰσέει.
 Αὐτὸς δ' ἐγὼ ἔφασκεν εἰμὶ ὁ βλέπων,
 Οὕτως φερκτὸν γῆμα κἀνταῦθα ξένον
 Οὐκ εἶα πάντας ὀρθοδοξῆν αὐτίκα.
 Ἀρχὼν δ' ἐν ἄσει θαμβὸς αἰσρέψας ὅλος
 Τὸν δῆμιόν τε προσκεκληκῶς ἐνέπει,
 Τί δήποτε Στέφανον ὅς κατεκρίθη
 Τύφλωσιν ἠδὲ ἐσέρησας ὁμμάτων;
 Αὐτὸς δὲ τῶτον ἐκτυφλῶσ' ἀληθῆως
 Ὅχλος διίσχυειζεν ἐν παρσίῳ,
 Μάλλον δὲ ἐντὸς τυγχάνειν Κιβωτίου
 Ἀκμῶ παρ' αὐτῷ ὁμματ' ἐκκεκομένον
 Ἀ' δὴ ἐνεγκὼν τῷ Δικαστῇ δεικνύει.

B 3 Καὶ

Καὶ τὸ φῶς ἀληθές· θαῦμα πιστὰ πέλονται, ὅσοι
 Ἄλλης μάλιστ' αὐτὰ ὀπιδύσας χροῖας· καὶ
 τῆς τῆς δοθέντων τῶ ἀδῶν δατέρως, ἐξ ὅτου καὶ
 ὅς ἀμφὶ κοῖλα τῆς βλεφάρων εἰσέτι μετὰ
 τὸ τῆς σόφης ἡσχέων φάσιν τέκμαρ, τὸ καὶ
 Καὶ τὸ πᾶν ἐκ προνοίας ἐνδῆ, ὅσοι καὶ
 Ἰν' ἐκτε τέτου, ἐκτε τῆς ἄλλης χροῖας καὶ
 Ἀναμφίλεκτον θαῦμα· θρυλλῆται μέγα, ὅσοι
 Εἶπε γὰρ ὁ ψις κυανεία ἡ πάλιν, ὅσοι
 Εἶν' αὐτὰ πρὸς εἶχον αὐτὴν λέγειν, ὅσοι
 Καὶ μὴ ἀληθῶς ἔξοραρχθαι φάνη, ὅσοι
 Οὕτω τὸν εἰς ἀπάσαι τὴν πόλιν, ὅσοι
 Πᾶσαντε Νῆσον τῆς ξένου τέρας, ὅσοι
 Διαβοηθέντος τε καὶ φωτὸς δίκης, ὅσοι
 Πιστοῖς ἀπασράψαντος εἰς δόξαν Κόρης, ὅσοι
 Κλήσας ὃν ὠμάτωσιν ἡ μάλλον λέγειν, ὅσοι
 Τὸ δειματῶδες καὶ πολὺφεικτον τέρας, ὅσοι
 Ἀρχῶν δικαστῆς τῆς δι' ἀγνοίαν σχέειν, ὅσοι
 Οὐκ ἐνδίκῃς ἤτις συγνώμῃ δίκης, ὅσοι
 Δώροις δ' ἀμείψας ὡς ἔδοξε πλεσίοις, ὅσοι
 Φιλοφρόνως ἐπεμψε πρὸς τὴν οἰκίαν, ὅσοι
 Περιδρομῶτε τῆς πανενδόξου Κόρης, ὅσοι
 Πλείστῃ ἀνέσκαδασε τῇ προμηθίᾳ, ὅσοι
 Πολλοὶ δὲ ἀσθέντοι ἐν πίσει τότε, ὅσοι
 Χεῖρ ἐπιστάθηνσαν αὐτὰ πάλαι, ὅσοι
 Γραφαῖς αὐτὰ ἐμφέρονται ἐν σεβασμίας, ὅσοι
 Πύσετε πιστῶνται ἀσεβῶς μόνῃ, ὅσοι
 Πείρα μὲν ὀπιδύσαντες ἀψίτ' ἰδίῳ, ὅσοι

Εν

Εν τοῖς ἐαυτῶν ἐκτελεσθέντι χρόνοις.
 Ὅσοι δ' ἐμεινον ἐν ζόφῳ ἀπιστίας,
 Σέβειντε διζάζου θαυματεργίας,
 Τυφλῶπες ὥσπερ καὶ φρένας βεβλαμμένοι.
 Πᾶντες κατησχύνθησαν ἐβδελυγμένοι.
 ἔχοντες ὅτι θεῖος ὡς φάσκει φάνη
 Ἰεζεκιήλ ὁ προφήτης τῆς βλέπειν,
 Καὶ ὡς ἐνδῆων κλύειν λόγων,
 Οὔτε βλέπεσιν, ἔτ' ἐνωτίζοντ' ὅλως.
 Ταῖς τῆς ἀχραύτης μπερπαρθένης Κόρης
 Λιταῖς ἀλήκτοις ἡδὲ ἱκετηρίαις
 Ἀναρχε ἀρχίζου παντὶ ἀρχα μέδων
 Φωτὴν γὰρ ἀρχίφωτε φῶς τῶν ἐν σκότει
 Παντοκράτωρ ὕψισε ἥλιος δίκης,
 Τῶν οἰκετῶν σε τῶν ἀναξίων ἀναξ,
 Καταύγασον φῶς αὐγὴ φῶτισον μάκαρ
 Φαῖδρυον ἐκλάμπρυνον ἐννοίας φάνη,
 Καὶ σῶσον ἡμᾶς ὡς Φιλαύτρωπος πέλων.
 Εὐίλατος τε καὶ πανοικτίρμων. Ἀμήν.
 Ωδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰσδαίας.

ΡΑΠΙΖΕΣΘΩ ἀπίστων, νῦν αὖ πρόσωπα σφόδρα αὐτὰ ἀναδέσκα-
 τα, τὴν μετὰ τῆς Παρθένης εἰκόνα προσκυνέντων, ὡς αὐτὴ
 γὰρ ὠμάτωσε τερατεργεῖσα τυφλόν, αὐτὰς ἀποτυφλώσει.
ΦΩΤΙΣΘΕΝΤΕΣ θεοῦ τῆς Θεᾶς τὴν εἰκόνα καὶ Θεομήτορος, καὶ τῆς
 Ἀγίας πάντων ἐν πίσει προσκυνέστε σχετικῶς ἀσπαζό-
 μεθα, εἰκονομάχους δεινῇ ἀφέντες ἐν τυφλώσει.
ΑΠΟΤΥΦΛΩΣΙΝ ἔχων, τῆς τυφλῶν ὥσπερ ἕνα σαρτὸν ὃ Στέ-
 φαν, μὴ νόμιζε ἀλλ' ἀπει, πρὸς τὸ ἐν Κασσιόπῃ τῆς

B 4

θεο-

Ἐόπαιδος τέμενος, καὶ δι' εἰκόνας αὐτῆς βλέψεις εἰ καὶ τυφλὸς εἶ.
Ο Λεκάς τὴν εἰκόνα ἐξωγράφησε πρῶτος τῆς Θεομήτορος.
 διὸ ὑποτυπέντες τὴν σεβασμιωτέτην, καὶ ἡμεῖς πίσει σέ-
 βομεν, ἀναβοῶντες αὐτῇ σὺ πάντων φωτισμὸς εἶ.

Ωδὴ, ἡ. Εἴη ἀπλασίως Κάμινον.

Υ Περφυῇ θαυμασία καὶ φεικῶδὴ τεράσια, πάλιν τῆς Ἀνα-
 δρε καὶ Μητρὸς εἰς ἅπασαν. τὴν κτίσιν ἀκέεται καὶ φανε-
 ρεῖται, ὥς φεικτῶς, καὶ Ἀγγελικὴ ὑπερεκπλήττεται φύσις.
 βροτῶ γὰρ ἐκκοπέντι ὀφθαλμοὺς ἡ Παρθένος, δεδώρηται ἐτέ-
 ρος, ὑμνεῖσθαι εἰς αἰῶνας.

Σ Οὐ τὸν υἱὸν Μητρόθεν, μιμημένη πανθαύμασε, ὡς τὸν ἀπὸ
 μήτρας μητρικῆς ὠμμάτωσε, τυφλὸν ὁ ἀρχίφωτος, καὶ
 σὺ φωσφόρε νῦν ὀμματοῖς, ἄλλον σαῖς λιταῖς, πρὸς τὸν ἐπὶ σὲ
 σαρκωθέντα, τυφλὸν καὶ γεννηθέντα ἀλλ' ἀποτυφλωθέντα. αὐ-
 τὸς δὲ φῶς καλῶν σε γεραίρει εἰς αἰῶνας.

Ν Ἐμεῖς τυφλῶ ἡ παύαντος ὀφθαλμοὺς καὶ φωτίζεται, διὰ
 παραδόξων, κακοδόξων τυφλωσις, καὶ σκότος διάκειται,
 σαφῶς καὶ ὀρθοδόξως αὐτῇ, τῆς τεισσοφειγῆς ὁμολογούντων
 τειάδος, δοχεῖον γεγονέναι καὶ βοῶντων Παρθένε, πανένδοξε
 σοὶ δόξα εἰς πάντας ἐν αἰῶνας.

Ι Ἐραρχῶν καὶ ἁγμάτων, Προφητῶν καὶ συσήμετων. Ἀποστόλων
 ἁγίων, καὶ Μαρτύρων ὁμίλος, Οἰκτῶν ὁ σύλλογος καὶ σῆφος τῶν
 σεπλῶν Γυναικῶν. ἐννεαδικὸς χορὸς τε τῶν ἀσωμάτων. πνοὴ καὶ
 κτίσις πᾶσα, αἰσθητὴ νοητὴ, ὑμνεῖσι μεγαλεῖα, τῇ σῶν
 θαυμάτων Κόρη.

Ωδὴ, θ'. Εἰς ἐπὶ τῆτο.

Κ Ἀτίση ἐπὶ τῆτο ἐκστατικὸς, ὁ σκοπεῖν σε θελήσας καὶ τέ-
 ρατα, ὅτι τυφλὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις ὁρατικὸς καὶ ἡ
 ἰδέα

ἰδέα γέγονε καινοπρεπετέρα τῶν ὀφθαλμῶν. διὸ σε φωσφό-
 ρον, Ἀγγέλων καὶ Ἀνθρώπων δοξολογίαι μεγαλύνουσιν.

Ο Στέφανος ὠμμάτωται ὁ τυφλός, παρὰ τῆς φωταγωγῆς
 Θεομήτορος, καὶ ὀφθαλμοὺς ἐν ἑωρυχθέντι αὐτῇ ἐρεῖ,
 βαρύνει τὸ ξένον τέρας, ἐνδον Κιβωτὶς θαυμασικῆς. διὸ καὶ
 μεγαλεῖα, ἀπείρως ἀσεβεία τῆς Θεοτοκῆς ἐρεῖσθαι.

Λ Ἀμπρύνεται ὡς ἄλλος ὀλοαμπής, ἐκείνους ἀστροφάτιστος
 σήμερον, ὁ πρὸς τὴν Αἰπαρθένην θεῖος υἱός, θαυμάτων ἁγίων
 λαμπρότησι, καὶ λαμπρύνει πάντας ἐν εἰς αὐτὸν, πικρῶς ἐι-
 σερχομένους καὶ ἐπιβουμένους ὄνομα Κόρης τὸ πανάγιον.

Α Γάλλος φιλόρτων περὶ χαρῶς, ἐκθαμβέμετον ἅπαν τὸ
 σύστημα πᾶσα ἡ γῆ, ἐκστητε καὶ φείξατε θαυμασῶς. καὶ
 πάντες κατεπλήχθητε. πλὴν συσάσει πίσεως ἀρραγῆς. θαυ-
 μάτων τελεμένων ἀγνῆς τοσούτων ξένων. ἐν τυφλωθέντι ὥς
 ὅπως εἶπαι.

Ο Λόφωτον καλεῖσθαι σε Οὐρανὸν, λαμπροτέτην νεφέλῃν
 βολίδατε, θεῖς φῶτος. μουσικῆς ἡμέρας φαιδρὰν αὐ-
 γλῇ, ἀκτῖνα κατέσκιλυσαν, Ἀχραντε ἡλίῃ τῇ νοητῇ. κατε-
 χρυσον λυχνίαν, λαμπαδα σελασφόρον, ὡς ἐν σκότει
 κατευγάζεσαν.

Υ Μνῆναι ὑμνεμένην Ἀγγελικαῖς, ὑμναδίαις σὲ Κόρη πα-
 νύμνητε. τιμῶνται δὲ θαύματα καὶ σὰ καὶ μεγαλουργῇ.
 τῆς φοβεραῖς κολάσεως, καὶ τῇ σκότει οἱμοὶ τῇ ἀφειγῆς, τὸν
 μέγαν φωτοδότην Τίον σε καὶ Δεσπότην, λυτρώσασθαί με κα-
 τικέτα.

Εἰς ἀποσειλάριον. Γυναῖκες ἀκντισθε.

Τ Τυφλότης ἀπήλασας Στεφάνον καὶ κατήνυγας, αὐτὸν Κε-
 χειταμένην, ἀρρήτως χαρισμένην, αὐτῷ φωσφόρῳ ὀμ-
 ματα,

μαζα, ἐμφράθησα τὰ σώματά, τῷ ἀπιστῶντων αἰνδρῇ, ὅδῳ
ὄρες τῆς παρθενίας σου τῆς Θεὸν τετοκίας.

Εἴτερον ὅμοιον.

Τυφλοὶ κωφοὶ ἀγάλλεσθε, λεπροὶ χωλοὶ εὐφραίνεσθε.
καὶ Στέφανον ἐρωᾶτε, τίς ὅδῳ ἐμπήρης ἵαται; ὃς ἂν τυ-
φλὸς ὀμμάτωται, ὑμῖν ἀποκριθήσεται, σπλάσσετε εἰς τὸ τέ-
μενος τῆς Θεοτόκου ἐμβλῦναι, καὶ θαυμασῶς ἰαθῆναι.

Εἰς ὅδῳ αὖτε σιχα. προσόμοια. ἦχος, δ'.

Εἰδωκας σημειῶσιν.

Παῖδες πανήγυρις, καὶ φιλεόρτων ὁμήγυρις, τῆς Θεό-
παυδος σήμερον, διὸ τῷ πανίερον, αὐτῷ ὡς τῆς Θείας
θαυματοποιίας, διαθρυξάσων τῆς Ἀγνῆς, ἐπιτελέσωμεν ἀ-
γαλλόμενοι, πρὸς Θεῖον εἰσερχόμενοι, Ναὸν τῆς Κόρης μελπό-
μενοι ἐορτῆς προεξάρχοντα, τυφλὸν ἔχοντες βλέποντα.

Κτίσεως τὰ πέρατα, τὰ σα ἐκπλήτῃται τέρατα καὶ τὰ ἀπει-
ρα θαύματα, σὺ γὰρ παύεις τραύματα. σθένει ἰαμά-
των ψυχῶν καὶ σωμάτων, καὶ τυφλωθέντα ὀμματοῖς, Θεοκυνήτωρ
Μαρία Στέφανον. διὸ σε πολυθαύμασε, δοξολογεῖ Θεοδόξα-
σε, ὡς ἀμείων ἀτίμητον καὶ πηγυῶτε ζωήρρυντον.

Χαῖρε χαριτώνυμε, Μήτηρ Θεῶν μεγαλάνυμε. βασιλὶς κυ-
ριάνυμε, Κόρη πολυάνυμε, πανδρεπεσάτη, καὶ τιμαλ-
φесаτή, Φάος δοχεῖον καὶ ζωῆς. Ὑπεραγία Μαρία Δέσποινα.
πανάμωμε πανάχραντε, αἰνυμφε νύμφη μητρὰν ἀνδρῶν, Θεοτό-
κε ὑπέραγνε καὶ παρθένε ὑπέρσεμνε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. δ'. Στεφαίνε ἱερέως.

Πάλαι μὲν ὁ Θεόπτης Μωϋσῆς τὰ ὀπίσθια Θεῶν ὡς ὁμίχλῳ
μόλις εἶδεν. σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε ἔσα καθαρῶτε-
ρα ἀσυγκρίτως, καὶ πάσης Ἀγγελικῆς ἁξίως ἐνδοξοτέρα, ἀπορ-
ρήτως.

ρήτως αὐτὸν γεγέννηκας. ἐκεῖνος μὲν παρ' αὐτῆς τὸν νόμον ἐδέ-
ξατο, σὺ δὲ αὐτὸν τὸν νομοδότην ἐβάσπασας. ὅθεν ὡς Μητρό-
θεος τοῦ ἰασθαι τὰς νόσους ψυχῆς τε καὶ σώματος ἡξιώθης Παν-
τάνασσα. καὶ τυφλωθέντα τὸν Στέφανον ἡ σὴ Εἰκὼν μόνη ἐν Κα-
σιόπῃ κειμένη, παραδόξως ὀμμάτωσεν. ἡμεῖς δὲ τυφλωθέν-
τες τῷ τῆς ἀμαρτίας ζόφῳ δεόμεθά σε λιθίνου πρὸς τὸν Τρόν-
ον καὶ Κύριον, ὅπως τὸ φῶς εὕρωμεν ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τῷ Λειτουργίῳ. Ωδὴ, γ'. καὶ δ'. ἐκ τῆς Κανόνης

Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον, Ζήτει Σεπτεμβρίῳ, ἡ.

Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίας λήψομαι.

Μεγαλυνάριον.

Θαῦμα πολυθαύμασον καὶ φεικτὸν, ξένον τερατῶδες, ὅτι
Στέφανος ὁ τυφλός, ὁψέως ἐτέρας ὀμμάτωσιν λαμβά-
νει, παρὰ τῆς Θεοτόκου, ὡς μεγαλυνάμεν.

Ἡ Ἰσορία τῆς θαύματος, ἀπλῆ τῇ φράσει.

ΥΓεμονόωντας εἰς τὴν Κερκύραν Σίμων Λειόνογ Μπαΐλος εἰς
 οὗτον χίλις πεντακόσις καὶ τετάρτοις χρόνος ἀπὸ τῆς ἐνσαρ-
 κων οἰκονομίας τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κάποιος νέος τὸ
 ὄνομα Στέφανος, ἐρχόμενος εἰς τὴν χώραν διὰ τινὰ χρεῖαν
 τε, καὶ καθὼς συμβαίνει αὐτομωθεῖς εἰς τὴν σφάταν μετ' ἄλλων
 τινῶν ἀνδρῶν, καὶ τελειώνων τὸ ποδόμενον εἰς τὴν χώραν,
 ἐγύριζε μετ' αὐτοῦ αὐτὰμα εἰς τὸ χωρίον. καὶ ὡς ἐμάκρυναν ἀπὸ
 τῆς χώρας ὑπώπτησαν κάποιες νέες, ὅτε ἐρχονταν ἀπὸ τὸν μύ-
 λον φέροντας ἄλλα. καὶ ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι ἦσαν πονηροὶ καὶ κακογνω-
 μοί. τί μᾶς ἐμποδίζει εἶπον, νὰ πάρωμεν ἐτηνῶν καὶ ἄλλα, κα-
 μοιραζόντες καὶ ἡμεῖς εἰς ἐδικυῖας τροφῆς; τινὰς δὲν μᾶς βλέ-
 πει. ἀμὴν ὁ Στέφανος ὢν δίκαιος, καὶ ἀγαθόγνωμος, ἐτζί-
 χροικῶντας, οὗτον ἐμποδίζει μετ' πολλῶν νεφελῶν ὅσον ἐδύνατον,
 ἀναθυμίζωντας τὰς, πῶς εἶναι πρᾶγμα θηελῶδες, καὶ ὅτι δὲν
 θέλουν φύγη τὴν δικαίαν τιμωρίαν ὡσαύτως λησάδες καὶ κακοποιοί.
 καὶ ἐκείνοι ὡσαύτως ἡ ἀσπίς ὅτε κλεῖ καὶ αὐτιάτης, τὴν συμβε-
 λῶν δὲν ἀφοκράσθηκαν, μάλιστα ἐπαρακινῶσαν καὶ τὸν Στέφα-
 νον νὰ συγκοινωνήσῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν λησείαν. καὶ ἐτῆτος μὲν θέ-
 λωντας παντελῶς νὰ συγκατέβῃ· αὐτοὶ δέροντες οὗτον νέες οὗτον
 ἐπῆραν καὶ ἄλλα. καὶ ἐκείνοι κλαίοντες, ἐτῆτοι ἐπήγεναν εἰς τὴν
 σπηλιάς μετ' τὸ πρᾶγμα χαρήμενοι. παγένοντες λοιπὸν οἱ νέοι
 εἰς τὴν σπηλιάς τὰς ἀδειοί, εἶπανε τῷ ἐδικῶντας ἐκεῖνο ὅτε οὗτον
 ἐσυνέβη εἰς τὴν σφάταν, καὶ ἐκείνοι μετ' ἐπιμέλειαν ἐράνη-

σαντες,

σαντες, καὶ μαθαίνοντες ποῖοι ἦσαν ὅτε οὗτον ἐλησάσαντες εἰς τὴν
 σφάταν, αὐτὰ φέρουσι τὴν ἡγεμόνος καὶ γινόμενα. καὶ ὡσαύτως κα-
 κέργος καὶ ὁ Στέφανος μετ' οὗτον ἄλλων κατηγορημένων αὐτὰμα
 γράφεται, ἐπεὶ δὲ ἐκείνοι ὅτε ἀδικηθήσαν, ἐγνώρισαν καὶ τὸν
 Στέφανον ὅτε ἐπροβάτεκε μετ' ἐκείνων, ἀμὴν δὲν ἐγνώρισαν ὅτε νὰ
 τὰς ἐμπόδιζε, ὅτε νὰ ἐσυγκατέβῃ, ὅτε νὰ ἔκαμε τί πρᾶγμα
 εἰς τὴν λησείαν. καὶ οἱ φταῖσας ἡξέροντας καὶ καμώματες,
 εἶχαν ἐγνοῖαν νὰ μὴ πιασθῇ καὶ πέσῃ εἰς τὰς παγίδας τῆς
 Κυριότητος. ἀμὴν ὁ Στέφανος ὢν ἄφτατος, δίχως ἄλλου
 περιεργίαν καὶ χωρὶς τινὰ φόβου, ἐμπάνωντας εἰς τὴν χώραν,
 πιάνεται ἀπὸ οὗτον ὑπηρετῶν τῆς ἡγεμόνος, καὶ βαίνεται εἰς φυλα-
 κὴν, καὶ κατόπι δεμένος παρασέκει ἐμπροσθεν τῆς αὐτῆς ἡγεμό-
 νος εἰς θέξασιν. ὁ ὅποιος πᾶς νὰ ἐπροβάτεκε μετ' ἐκείνων τὸ
 ὁμολόγημα, καὶ ὅχι νὰ ἔκαμε ἑδὲνα πρᾶγμα ἀπὸ ἐκεῖνα ὅτε
 ἀδικα ἐκατηγορέσταν. ἀλλὰ ἐφάνετο πῶς βάνει νερό εἰς ἐκα-
 ταετυπημένον πιθάρι, διατὶ ὁ Κερκὴς λογιάζωντας τὸν διὰ λη-
 σίαν, ὡσαύτως ὅτε ἦταν συντροφιασμένος μετ' ἐκείνων, τὸν κα-
 ταδικάζει νὰ διαλέξῃ, ὅποιαν τιμωρίαν θέλει, ἢ τὴν σφάταν
 τῆς ματιῶν, ἢ τῆς χειρῶν τὸ κόμμα. καὶ ἐπεὶ δὲ τὸ ἐφάνετο ἡ
 λαφρότερη τιμωρία, ἐκεῖνη τῆς ματιῶν, αὐτὴν διαλέγει.
 περνοντας τὸν λοιπὸν θρῆνῶν καὶ ὀδυρόμενον εἰς τὸν συνηθισμένον
 τόπον τῆς κατὰ δίκης τῆς ἀγαλλαν καὶ μάτια, ὄντας παρὰ λαὸς
 πολλὸς, καὶ ἡ μητέρα τὴν κλαίοντας καὶ ὀδυρομένη ἀπαρηγόρητα, ἢ
 ὅποια κατόπι ἀπὸ τῆς τύφλωσιν, τὸν ἐπῆρε καὶ ὑπῆγε εἰς κάποιαν
 ἑκκλησίαν τῆς Ἀγίας Λαζάρους διὰ νὰ ζητᾷ ἐλεημοσύνην. μετ'
 ἐπεὶ δὲ ἐκεῖ ἦταν περισσότεροι ὅτε τὸν ἐπεριγελῶσαν καὶ τὸν οἰεί-
 διζαν πῶς δικαίως ἐπαθεν ὡσαύτως λησείας καὶ ὅτε ἐπῆρε τὸ ξένον
 πρᾶγμα, παρὰ ἐκείνοι ὅτε τὸν ἐλεημοσύνησαν, βαίνει βεβηλῶς,
 ἀπὸ

ἀπὸ δεικνύ βέβαια πρόνοιαν νὰ ὑπάγῃ αὐτῶς μετὰ τὴν Μητέρα
 τῆς, εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Θεοτόκου εἰς τὸ Κασσόπη (ἐτῆ
 κρίζεται κάποιος τόπος αὐτῶς μετὰ τὸν λιμιόνα ὅπως εἶναι εἰς τὴν
 Κερκύραν, μακρὰ ἀπὸ τῆς χώρας δεκοχτὼ μίλια, μέσα δὲ
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν δέσκεται εἰκόνα τῆς Θεοτόκου θαυματουργι-
 κῶς,) εἰς τὸν ὁποῖον τῆτον τόπον, διὰ νὰ εἶναι ὁ λιμιόνας
 ἐπιτήδιος, καὶ διὰ τὴν εὐλάβειαν τῆς Παρθένου, ὅπως πλεῖστε-
 ναί, καὶ ὅπως καράβια ὅπως πραγματὶ ὅπως ῥάζονε, καὶ ἐτῆ δέ-
 λει ζῆτα ἐλεημοσύνη ἀπὸ ἐκείνης ὅπως ἔρχονται νὰ προσκυνῶν
 εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. εἰς τῆτον τῆ ἀφοκράζεται ἡ Μητέρα τῆς, καὶ
 παγένοντας αὐτῶς εἰς τὸν Ναὸν τῆς Πανενδόξε Θεομήτορος,
 προσκυνῶν καὶ τὴν συνήθειαν, καὶ μετὰ τῆς καὶ αἰσθησιμῶς
 τῆς ἀδικον συμφεραὶ μοιρολογεῖται, καὶ διηγῶνται τῆ τότε Μο-
 ναχῆ τῆς αἰτίαν ὅπως ἐπῆγαν ἐκεῖ. τῆ γυνεὶν παραμικρὰ κα-
 τοικίαν νὰ σταθῇ, καὶ ἐκεῖνος τῆς εἶπε, πῶς, ἕως νὰ ἔλθῃ ὁ
 ἀδελφὸς ὅπως ἔχει τὸ κλειδί τῆς οὐδεῖνος Κελλῆς, νὰ μείνῃ εἰς
 τὴν Ἐκκλησίαν. ὄντας δὲ ἡ Μητέρα τῆς ἀγαπητισμένη ἀπὸ τὸν
 κόπον καὶ σφάται, ἀποκοιμήθη. ἀμὴν ὁ Στέφανος μετὰ δυνάμε-
 νος ἀπὸ τὸν πόνον νὰ ἀποκοιμηθῇ, ἀλλὰ ὀλίγοντι μόνον κλέφ-
 τῶν τὸν ὕπνον. (ὡς τῆς θαυμασίως σε Δέσποινα) παρὰ και-
 ρὸν τῆς νυκτός, γροικὰ χέλια νὰ τὸν ἐγείρῃ, καὶ νὰ ψηλαφῇ
 καὶ ὅπως μάτια τῆς δυνατῶς, τὸσον ὅπως ζῆτύπησε μετὰ φωνῆς, καὶ ἐσο-
 χάζονταν, ποῖος τὸν ἐγείρει ἐτῆ δυνατῶς, καὶ ἰδόντας κάποιαν
 γυναῖκα λαμπρῶς ὑπὲρ μέτρος καὶ περὶ ὁδόν, ἡ ὁποία ἐσον-
 τῶς εἰς ὀλίγον νὰ σταθῇ ἀπὸ ὅπως μάτια τῆς, ἀμφίβανε εἰς τῆτον,
 πῶς νὰ εἶναι ὄνειρον, καὶ ὅχι ἀληθινόν. καὶ γυνεὶν βλέπει ὅπως
 καὶ δούλια ἀναμμένα, καὶ πολλαὶ ἐθαύμαζε, διαλογιζόμενος,
 πῶς καὶ τί νὰ εἶναι ἐκεῖνος ὅπως ἐσυνέβη. ἔμπναι λοιπὸν τὴν Μη-
 τέρα

τέρατα, καὶ τῆς λέγει, ποῖος αὐτῶς ὅπως Κανδήλια, καὶ ἐκεῖνη
 λογιζόμενος πῶς πλανιέται εἰς τὸν ὕπνον, ἀρχινῶντας νὰ θη-
 νῇ πάλιν, τῆς ἔλεγε νὰ σιωπῇ καὶ νὰ κοιμᾶται, καὶ ἐτῆς δὲν
 ἀφοκράζονταν, ἀλλὰ τῆς ἔλεγε πῶς βλέπει ὅπως Κανδήλια, μά-
 λιστα καὶ τὴν αἰτίαν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος καὶ ἀλήθειαν, καὶ δὲν
 φανταίνεται. ἐπειθεὶς διηγᾶται, καὶ ἐκεῖνος ὅπως τῆ ἐσυνέβη ὀλίγον
 προητέρα, καὶ πῶς τὴν ἔκραζε, ἀμὴ δὲν ἀρροῖκα διατὶ ἐκοιμέ-
 ταν. τότες ἡ μητέρα τῆς, σοχαζομένη νὰ εἶναι δεικνὴ βοήθεια,
 ἀσπικνέται ἀπὸ τῆς κλίνης, καὶ περὶ ὁδοῦν βλέποντας τὸν
 εἰς τὸ πρόσωπον, τὸν βλέπει, καὶ ἀληθινὰ ἔχει μάτια, καὶ αὐ-
 τῆς ὅπως ὅπως εἶχε πρῶτα μελανὰ, ὕστερον ὅπως εἶχε γαλανὰ. ὅπως
 ἀπὸ τῆς πολλῆς χαρᾶς καὶ τὸν φόβον, ἐκράυγαζε μετὰ δάκρυα,
 δοξάζοντας καὶ ἐπικαλεσμένη συχνὰ τὸ ὄνομα τῆς ἐνδόξε Θεομήτο-
 ρος, αὐτῶς μετὰ τὸν φωτισθέντα ὕπνον, κτυπῶντας ὅπως χέλια-
 τῆς, καὶ μεγαλύνοντας τὴν ἐτῆ ὀγλήγορως βοήθειαν. Ἀκού-
 τῶς φωνῆς καὶ κτύπου ὁ Μοναχὸς τῆς Ἐκκλησίας, καὶ ἐπειδὴ ζῆ-
 πησε περὶν καιρῶ, ἀρχινὰ νὰ ὀργίζεται, ὀνειδίζοντας τῆς ὡς ἀ-
 τῆς καὶ κακῆς αἰσθησιμῶς, καὶ πῶς περὶ ὁδοῦν ἐπάσαν. καὶ ἐτῆ-
 ποι διηγῶνται ὅπως μεγαλεῖα τῆς Θεῆς, καὶ ἐκεῖνος θαυμάζοντας καὶ
 κακοπιστώντας τὸ τέτοιον φρικτὸν θαῦμα, κατεβαίνει. καὶ βλέ-
 ποντας τὸν ὀλίγον προητέρα τυφλόν, νὰ ἔχῃ μάτια καὶ νὰ βλέ-
 πῃ, ἀπὸς κινᾶει καὶ ἔρχεται εἰς τὴν χώραν. καὶ δέσκαντας τὸν
 Μπαίλον εἰς τὸ Κεκήριον, ἐφάναζε ἐναντίον τῆς, καλῶντας τὸν
 αἰόμον, σκληρὸν, καὶ ἀσυμμάτητον, αἰσῶν ὅπως ἀδικὰ ἐτύφλω-
 σε τὸν Στέφανον, καὶ ἐκεῖνος ὅπως ἔσεκαν μετὰ τὸν ἡγεμόνα, ἐδῶ-
 χανε τὸν Μοναχὸν λέγοντας, δὲν εἶναι νόμιμον τέτοιαν λογί-
 σιν ἀδικαίωτα νὰ πολλὰ νὰ διηγᾶται ἐναντίον ἐκείνης ὅπως κυριεύει,
 καὶ νὰ ὑψηλοφρονᾷ. καὶ ἐκεῖνος περισσότερον ἐκράυγαζε λέγων-
 τας,

τας, ὅτι αὐτὸς ὁ Στέφανος δὲν ἐτυφλύνονταν ἀδίκᾳ ἀπὸ αὐτοῦ, δὲν τὸ ἤθελε δώσει ὁ Θεὸς μετ' αὐτοῦ μεσιτείαν ἢ Θεομήτορος ἄλλα μάτια, βεβαιώνοντες καὶ ὑποσχόμενος, ὅτι αἰσῶς καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι ἐτῆ, νὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ αὐτὸν τὰ μάτια. ὅθεν πέμπωντες τινὰς ἀπὸ αὐτοῦ προκεῖτες, ἐγύρισαν λέγωντες πῶς εἶναι ἀληθινὰ τὰ λόγια τῶ Μοναχῶ. τότες ἀντιπρὶς ἰσχυρῶς ἕνα Κάτεργον, ἐμπαίνωντες ὁ Μπαῖλος μετ' αὐτοῦ πλέον πρῶτος ἢ χώρας, καὶ φθάσαντες τὸν τόπον, βλέποντες μετ' αὐτοῦ μάτια τὸ μέγα τῆτο τεράσιον, κατὰ ποσσὶν ἐθαύμασαν ὡς ἔπρεπε. ἀλλὰ ὁ Μπαῖλος ἀκόμη ἀμφίβανε, ἢ πῶς δὲν εἶναι αὐτὸς ὁ Στέφανος, ἢ πῶς δὲν ἐτυφλώθη ἀληθινὰ ὥσθ' ἕνα καυρὸν οἱ Ἰεδαῖοι εἰς τὸ τυφλὸν ἵπῃ ἔλαβε μάτια ἀπὸ τὸν Δεσπότην Χειρὸν, ἄλλοι ἔλεγον, ὅτι ἐτῆς εἶναι, ἄλλοι δὲ, ὅτι τὸ ὁμοιάζει, καὶ ἐκεῖνος ἔλεγεν, ἐγὼ εἶμαι. ἐτῆ καὶ τῶρα τὸ πολὺ παράδοξον τῶ θαύματος, δὲν ἄφινε κάπως νὰ πισθῇ παρὰ τοῦ ἡγουμένου τὸ λοιπὸν ὁ Μπαῖλος εἰς τὴν χώραν, καὶ κράζωντες τὸν Δήμιον, τὸ λέγει. ἐτῆ ἀγαθὸς τὰ μάτια τῶ Στέφανου ὅπῃ ἀποφασίσθη ἀπὸ ἐμένα, καὶ ἐκεῖνος ἐβεβαίωσε πῶς ἀληθινὰ τὸν ἐτύφλωσε, μάλιστα τὰ ἀγαλμένα μάτια νὰ ἀνίσκωνται ἀκόμη μέσα εἰς ἕνα μπεσλα, τὰ ὅποια φερνοῦντες τὰ ἐδειξε τῶ Ἡγεμόνος, καὶ ἐτῆ ἐπίσπεσε δίχως ἀμφιβολίαν πῶς εἶναι ἀληθινὸν τὸ τεράσιον, ἰδόντες μάλιστα αὐτὰ νὰ εἶναι ἄλλης ὀψεως ἀπὸ ἐκεῖνα ὅπῃ ἔλαβε τὴν δευτέραν φοράν ὁ Στέφανος, ὁ ὁποῖος εἶχε καὶ τὸ σημάδι τῶ σιδέρε εἰς τὰ ματόκλαδα ὅπῃ ἀκόμη ἐφαίνονταν, καὶ τῆτο βέβαια ἀπὸ θεϊκῆς πρόνοιαν, διὰ νὰ κηρύσσεται καὶ νὰ πισθῇ αὐτὸ ἀμφίβολον τὸ θαῦμα ἀπὸ τῆτο τὸ σημάδι καὶ ἀπὸ τῆς διαφορικῆς ὀψιν. διὰ τὴν αὐτὴν ἢ ἴδια ὀψιν, εἶχανε νὰ εἰπῇ πῶς εἶναι αὐτὰ τὰ πρῶτα μάτια, καὶ ὅχι ἀληθινὰ νὰ τὸ τὰ ἀγαλαν.

γαλαν. Ἐτῆ λοιπὸν εἰς ὅλην τὴν χώραν καὶ τὸ ἡπὶ νὰ διαλαλήθῃ τὸ θαῦμα, καὶ νὰ πισθῇ ἀπὸ ὅλης, ὁ Μπαῖλος κράζωντες τὸν Στέφανον, τὸ ἐγύρισε συμπάθει διὰ τὴν ἀδικίαν ὅπῃ ἀπὸ ἀγνώστην τὸ ἔκαμε. καὶ ἀντιμύγωντες τὸν μετὰ πλῆθος χαρίσματα καὶ φιλοτιμιῶντες τὸν μετὰ πολλὴν ἀγαθὴν τὸν ἐσεῖλε σπῆντα. καὶ ζῆλον καὶ τὸ περιτεύγρον τὴν Ἐκκλησίαν τὴν Θεοτόκῃ μετὰ πολλὴν ἐπιμέλειαν. καὶ πολλοὶ τότες ὅπῃ ἤσαν ἀσεβέως εἰς τὴν πίσιν τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐσερεύσαν. ἐκεῖνα τὰ παλαιὰ ὅπῃ εἰς ταῖς θείαις γραφαῖς ἀναφέρονται, καὶ ὅπῃ μετὰ μόνον ἀκολῶ πισθόνται, βλέποντες τὰ εἰς αὐτὸν καυρὸς μετὰ δοκιμῶν, καὶ μετὰ ἰδιαίτης μάτια τελειωμένα. Ὅσοι δὲ ἐμειναν εἰς τὴν ἀπιστίαν, μετὰ τιμῶντες τὰ παράδοξα θαύματα, ἐκαταντροπιασθήκανε. διὰ τὴν ἔχοντες μάτια καθὰς λέγει ὁ Προφήτης Ἰεζεκιήλ, διὰ νὰ βλέπενε, δὲν βλέπενε, καὶ αὐτὰ διὰ νὰ ἀκένε, δὲν ἀκένε. προσδράμωμεν λοιπὸν πάντες εἰς τὴν φωτοπάροχον Παρθενοῦ καὶ Θεοτόκου Μαρίας μετὰ πίσιν καὶ ἀλάβειαν, παρακαλῶντες νὰ φωτίσῃ καὶ ἡμῶν τὴν διανοίαν τὰ ὁμματα. νὰ μετὰ περιπατῶμεν εἰς τὸ σκότος τῶν ἀμαρτιῶν. καὶ ὥσθ' ὅπῃ ἔχει παρρησίαν νὰ μεσιτέωσῃ πρὸς τὸν θεὸν αὐτῆς τεχθέντες Θεὸν, διὰ νὰ μᾶς λυτρώσῃ ἀπὸ κάθε πειρασμὸν τῶ πονηροῦ καὶ νὰ μᾶς ἀξιῶσῃ τὴν Οὐρανίαν βασιλείαν αὐτῆς. ὅτι αὐτῇ πρέπει δόξα, εὐχαριστία, τιμὴ, καὶ προσκύνσεις σὺν τῷ ἀνάγκῃ αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ αὐτῶ Πνεύματι. νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς αὐτὸν αἰῶνα τῶν αἰῶνων. Ἀμὲν.

Μηνὶ Δεκεμβρίῳ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα σίχ. προσόμοια. ἦχος, δ.
Πανδύφημος Μάρτυρος

Μ Α Ρ Τ Ι Ν Ο Υ

Εὐ τῷ Ἐσπερινῷ, εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα σίχ. προσόμοια. ἦχος, δ.
Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Επὶ πέτρῳ τὴν ἄσκειον σεβώσας ὁ Κύριος τῆς ἀγίας πί-
στεως τὴν καρδίαν σε, Μαρίνε Μάρτυς μακάριε, ἰσχυρὸν
ὑπερέσχυρον δέδωκέ σοι κατ' ἐχθρῶν, ἀδαμάντινον δύναμιν, ῥά-
μην ἄρρηκτον. ἐναθλήσας διόπερ ἐν σάδιῳ, χαλεποῖς κολα-
σείοις, θραμβάτης αἰαδέδειξαι.

Θεῖα ἔρωτι ἐδόξε τῆς Τεαῖδος πυρέμενος, τῷ πυρὶ ἐπ' αὐ-
θρακας σὺ ῥιπτόμενος, ὡς ἐπὶ ῥόδα Ἡδύσμα, Μαρίνε
ἐλήλυθας, καὶ ἀλώβυτος ἐκ βᾶς, τῷ τυραννικῷ ἀνέκραζες ἀγαλ-
λόμενος, εἰς αἰσχύνῃ αὐτὴ καὶ λοιδόρειαν· ὡς ἀργύριον πυρεται,
ἐπυρωσάς με παραύομε.

Τῆς ἀθλήσεως ἑπάθλον ἀθλοφόρε θαυμάσιε, τῷ λαμ-
πρῶς ἀθλήσαντι καὶ νικήσαντι, τὸν τῷ ἀθλόντων πανά-
θλιον ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, σοὶ δωρεῖται ἀθλήτῃ, βασιλείαν
ἐραίνιον, δόξαν ἀφθαρτον, ἀθλοφόρων ὁ μέγας Αἰθλοθέτης.
οἶδε γὰρ αὐτὸς ποταύτας ἀθλοθεσίας χαρίζεσθαι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Εξήραψε σήμερον ἡ πανέοργτος μνήμη, καὶ πάντερπνος πα-
νήγυρις τῷ θαυμαστῷ Ἀριστεῷ Μαρίνῃ τῷ γενναίῳ φρονος,
καὶ τὴν

οὐ τὴν ἐν ταῖς βασάνοις σαφεινότητῃ ὁ Δικαστὴς ἐκπλαγεῖς, καὶ
ἄλλας μὴ δεισκάν κολλάσεις τῷ τιμαρῆσαι προσέτι, ξίφει τὴν
τῆς Κάραν ἀποτμηθῆναι προσέταξε. δευτερῶς ἐν Φιλιόργοι τὸν
ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας σερρώς ἐναθλήσαντα, σέμμιαν ἐφυμῖον αὐ-
τὸν αἰαδῆσωμεν λέγοντες. χαίροις ἀθλοφόρε πολὺτλητε, ὁ τὸν
μεγάλαν χον δράκοντα τῇ καρτερίᾳ τῷ ἀγῶνι σε κατασχύ-
νας. χαίροις τροπαῖχε ἀήτητε, ὁ τὴν πλάνην τῷ εἰδῶλον
τῇ ἀγίᾳ σφαγῇ σε ἔξαφανίσας. χαίροις μάρτυς ἀκαταμά-
χητε, ὁ διὰ θείαμβον νίκης παρὰ Χριστὸν κομισάμενος τὴν ἀφ-
θαρσίας τὸ σέφος. ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς αὐτὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν
πρέσβυτε δέόμεθα σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ νῦν προσόρτιον, ὁ αὐτὸς Σπήλαιον ἀντρεπίξ.

Ζῆτε Κυριακῇ πρὸ τῆς Χριστὸν γεννήσεως, ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.

Εἰς τὴν Λιτὴν ἰδιόμελον, ἦχος, α'.

Ως ἄλλος ἀσὴρ ἀποσίλβαν, ὁ λαμπρὸς ὀπλίτης Μαρί-
νος, πᾶσαν προσκαλεῖ τὴν ὑφήλιον, ἄστροις Οὐρανὸν τὸν
κοσμήσαντα, τὸν ἔξ. ἡλίου ἥλιον, θεοσεβῶς προσκυνῆσαι, ἐκ
Παρθένης σαρκὶ προερχόμενον Θεὸν ἡμῶν. προσερχόμενοι τοῖνυν
ἐπὶ τῇ μνήμῃ τῷ δέλε, καὶ τῷ Δεσποτῇ γενέθλια, τὴν θεῖ-
κὴν δοξάσωμεν συγκατάβασιν, ἐξελύκῃ καὶ ἔλεος λαμβανόντες
ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τῷ ἀθλοφόρῃ δέησι.

Εἰς τὸν σίχον προσόμοια, ἦχος, α'. Πανδύφημος
μάρτυρες ὑμᾶς.

Πανένδοξε Μάρτυς τῷ Χριστῷ ἀθλοφόρε παύσαι, τῷ Μαρ-
τυρίῳ τὸ σάδιον, ὅτε κατέλαβες, ταῖς χερσὶ κατέχων
ἄλλος ἀγαλλόμενος, τὸ ὄπλον τοῦ Σταυροῦ τὸ ὑπέροπλον, Χρι-
στῷ ἐκράυγας, σβητῆς σου καὶ γὰρ εἰμι. σὺ προσάτης γε-
νέμοι καὶ πρόμαχος.

Στίχ.

Σ 2

Θαυ.

Θαυμασὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἀγίοις αὐτῆ.

Αὐλῶντι Μαρίῳ καρτερώς ἀγωνιζομένῳ τε, ἐν τῷ σαδίων, ὁ Κύριος, ὡς φρατῖώμεν, τροπαιῶχα λέγει, ὁ τερπνός παραδεισος, ἡ δόξα Οὐρανῶν ἡ αἰώνιος, σὲ νῦν προσδέχονται, ὁ ἀμαρτανίτος ἡτοίμασαι, σοὶ τῆς νίκης καὶ ἀφθαρτος Στέφανος.

Στίχ.

Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ θαυμάσῃσεν ὁ Κύριος.

Μαρίῳ πανδύφημε Χειρῆ, μάρτυς παναοῖδιμε, τὸς ἐντε λῆντες τὴν μνήμην σε τὴν αἰσέβασον, ἡ τιμῶν σε πόσω ὅτ' λαμπρὸς ἀγῶνάς σε, ὅτ' ἀθλῆς, ὡς γενναῖα παλαίσματα, ὡς ἀεισείας σε, ψυχοφθόρος βλάβης λύτρωσαι, ἡ κινδύνων ἱεραῖς πρεσβείαις σε.

Δόξα, ἡχος, πλ.δ'.

Επιποδῶν αἰαλῦσαι ὁ τῆς Χειρῆ ἀγάπης τετραμένος Μαρίῳ, ἡ εἶναι σὺν αὐτῷ καὶ Παῦλον τὸν ἔρανοβάμονα, παροξύνειν ἑσπεδαζε, τὸν παράφρονα τύραννον, ἀθλήσεως τὴν αὐτῆ ἐπιβῆσαι τὸ τέλος, ὅτ' ἐν αὐτῷ ἀπατήσας τὸν ἀσεβῆ δικαστῆν, ὡς πρὸς τὸν βαμὸν ἐλδασόμενος, ἡ προσάξων θυσίαν, προσδύχῃ θαυμασία καὶ βάλλει ὡς εἶδωλα, διόπερ ὁ τοῖς ἑοῖνοις ἐπίσης αἰαύσθητος, αἰσχυνθεῖς ἅμα ἡ θυμωθεῖς, τῶ ἀθλοφόρῳ τὴν Κάραν τμηθῆναι ξίφει ἐκέλευσε, ἡ ἔτι πρὸς τὸ ποδούμενον σεφανίτης ἀπῆλθε, σὺν Ἀγγέλοις χορεύων, καὶ ἀπαύσας πρεσβύων ὑπὲρ τῆς πίσει τιμώντων τὴν αὐτῆ θείαν μνήμην ἡ παύσεσθον.

Καὶ νῦν προεόρτιον, ὁ αὐτὸς Ἰπὸδεξαι Βηθλεέμ.

Ζῆτει Δεκεμβεῖα, κ' ἐν τῷ ἑσπερινῷ.

Ἀπολυτίκιον, ἡχος, α'

Τὸν ἀείσαθλον Μάρτυρα, ἡ ὀπλίτῃ πολὺτλητον, τὸν Δεκαμβάτῳ σερατῷ τῷ, Ἀσπιστῷ τε Καλῶνικον, Μα-

ΕΛΕΥΘΕΡΟΝ

εἶνον ὑμνήσωμεν πιστοὶ. γενναίους γὰρ παλαίσμασιν αὐτῆ, κατενίκησε τὸ κράτος τῆς ἐναντίας δυνάμεως.

Δόξα τῷ δυναμώσαντι αὐτὸν. Δόξα τὸ σεφανίσαντι.

Δόξα τῷ σὺν Ἀγγέλοις οἰκεῖν καὶ ἐξιώσαντι.

Καὶ νῦν τῷ Γαβριήλ, ἡ ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. σιχολογ. καθ. ἡχος, πλ.δ'.

Τὴν σοφίαν ἡ λόγον.

Πρὸς τὸ σαδίων ὅτε ὁ ἀθλητῆς, ἐπορεύετο ἀθλῆσαι ὑπὲρ Χριστοῦ, Ἀγγέλων ὡς ἄγματο, ἀοράτως σε παύσεσθαι, ἐδορυφόρει τότε, ὁμοῦ ἡ ἐνίσχυε, ἐνέδρας τῆς δαμόνων ἀπάσας διώκοντα. ὅτε δὲ ἀνδρείως ἀγωνίζεσθαι ἤρξατο, δεινῶς τιτρασκόμενος πολυτρόποις κολάσεσι, τότε νίκης τὸν ἀφθαρτον, πλέκειν ἤρξαντο Στέφανον. ὃν μετὰ τὸ τέλος τῆς σῆς, διὰ ξίφους γενναίως ἀθλήσεως, αἰαδέδῃσαι, ὑπ' αὐτῆ τῷ Δεσποτῆς σε.

Δόξα, ἡ νῦν. Τὴν σοφίαν ἡ λόγον.

Μετὰ τὴν β'. σιχολογ. καθισμα, ἡχος, γ'.

Τὴν ὡραιότητά.

Τὴν γενναίότητά τῆς καρτερίας σε, ἡ τὸ ὑπέρμετρον τὸ τῆς ἀνδρείας σε, ὁ δικαστῆς καὶ ἀπλαγεῖς, ἐβόα τοῖς ὑπηρεταῖς, ποῖον κολασήμεον προσαγάγω τῷ Μάρτυρι; τί δε ἀπεργάσωμαι, ἀπορῶ ἡ ἐμπλήσομαι. διὸ ἀποτμηθῆναι προσάττει, ξίφει τὴν Κάραν σε Μαρίῳ.

Δόξα, ἡ νῦν τὴν ὡραιότητά.

Μετὰ τὸν πολυέλεον καθισμα, ἡχος, δ'.

Ο' ὑψωθεῖς.

Ο' Τροπαιῶχος Ἀεισεῖς ἡ γενναῖος, ὁ ῥωμαλέος ἀθλοφόρος Μαρίῳ, ἀνδρημείσθω σήμερον ἀπαύσας Φαναῖς. οὗτος γὰρ κατετροπώσατο τὸν χαϊρέκακον δράκοντα, σέβειν δε-

С 3

λεα-

Λαζόντα τῷ εἰδάλαν ἡ πλαίλιον ὑπὲρ Χριστὸν ἀθλήσας ἀνδρικῶς, τῷ σεφάδαντος προμάχου τῆ πίστεως.

Δόξα, ἡ νῦν, Θεοτοκίον, τῇ Θεῷ ἐκτενῶς.

Οἱ αἰαβαδμοὶ, τὸ ἄ. Ἀντίφωνον τῷ δ' ἤχος. Προκείμενον. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ αἰθήσει. σίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. τὸ Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν. Δόξα ταῖς τῷ ἀδελφοῖς, ἡ νῦν, ταῖς τῇ Θεοτόκῃ.

Καὶ τὸ παρὸν πρὸς τὸ Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς.

Χαριστήριον ὡδὶν ἡ Ἐκκλησία πορφυρομένη αἵματι τοῖς σοῖς αἰαμέλπεισοι σοφὴ παινηγυρίζουσα.

Ὁ Κανὼν τῇ Θεοτόκῃ, λέγε οἷον βέλει.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῷ Ἀγίῳ. Ὡδὴ ἄ. ἤχος, β'.

Εἰς βυθῷ κατέσρωσε ποτὲ.

Εν βυθῷ πολλῶν ἀμαρτιῶν κατὰποντίζόμενον, σὲ δυσωπῶ ἔλκυσόν με φιλαίφραπτε, ὅπως ἐν παλαισμάσι, τοῖς τοῦ Μάρτυρος, τῷ αἰήτητον δυνάμει, ἡ ἐν ἀσθενείᾳ ἐπιτελεῖται, μεγαλύνωσθ.

Τῷ Χριστῷ πάντοτε δὲ ληθεῖς κάλλει τῷ παντὶ ἀνακτος, μάταιον κάλλος Μαρίνῃ ἀπέριψας, κόσμῳ ἡ τερπνότητις. ἡ μιμέμενος τῷ Δεσπότη ὡς σίγματι, πόνους ὑπομένεις, τρώσεις χαλεπὰς ἡ κολασήρια.

Θυρεῶ καλῶς θωρακισθεῖς, ἀσεβείας ἐνδοξε. τῷ δυσμενῶν παρατάξεις ἐσκόρπισας, πλαίλιον κατηδάφισας, ὡς θρησκεία τῷ δυσθέῳ ἡφαίστας, αἰδεκῶς ἀθλήσας, ὡς Μαρίνῃ Μάρτυς παμμακάρισε.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Κόρη πάγχαρτε σεμνή, χαῖρε χαριτώνυμε. χαῖρε Μαρία ἡ Μήτηρ τῇ χάριτος, τῇ χαρᾷ ἡ πρὸς ἐ-

νος. τὸ χαρμόσουνον τῷ Ἀγγέλου μελωδήμα. Κεχαριτωμένη, ἡ βροτείαν φύσιν χαριτώσασα.

Ὡδὴ, γ'. Ἐν Πέτρᾳ με τῇ πίστεως.

Εξέλαμψε πολύφωτον ὡς ἄστρον, Σαυροῦ κατὰ πλισμένος τῷ θείῳ ὅπλῳ. Μαρίνος ἐν σαδίῳ Χριστὸν κηρύττων. ἀλλ' οἱ παρανόμοι ὡς καὶ ὁμματι, ἔχοντες, ἐκ ἡέρον, ἔτε ἐβλεπον.

Εξέπληξε καὶ νόων αὐλῶν φύσιν, ἡ τλήσις ἡ πολὺτλητος τοῦ ὀπλίτου, καὶ Μάρτυρος Μαρίνου τιμωρεμένου. οὗτος γὰρ μάστιγας, ἐρέβλας καὶ τραύματι, ὡς οὐδὲν ἡγήσατο ὁ αἰοιδίμος.

Εξέχεεν ἡ δύναμις τῇ Τριάδος, μεγάλῳ ἀδελφοῖ ἐν σοὶ τῷ χάριν, τὸ πῦρ γὰρ τῷ Τυραίνῃ ἐν ᾧ ἐρρίφθης, εἰς δρόσον ἔτρεψας κραυγάζων δόξα σοι, τῷ Πατρὶ, τῷ Λόγῳ τε, ἡ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Εξέβαλεν ὁ φθόνος τοῦ βροτοκτόνου τῷ φύσιν τῷ βροτείαν τοῦ Παραδείσου. ἡ παύαγρος δὲ Κόρη εἰσάγει πάλιν Χριστὸν τὸν Κύριον, κυφοθήσασα, τὸν θανάτῳ ῥύσαντα ὡς ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα, ἤχος γ'. Τῷ γενναϊότητι τῇ καρετείας σε.

Ζήτηε εἰς τῷ β'. σιχολογίαν.

Ὡδὴ, δ'. Εἰσακήκοα Κύριε τῷ ἀκολῷ.

Τῶν τυραίνων θρασυτήτι, τῇ τῷ Χριστῷ ῥαννύμενος δυνάμει, Μάρτυς ὁ γενναῖος κατηγωνίσαστο.

Τῶν βασιλῶν δειμύτητι, τῇ τῷ Χριστῷ φλεγόμενος ἀγάπῃ, ὁ ἐσπρὸς ὀπλίτης, τρυφῷ ἡγήσατο.

Τῶν ξοαίων κενότητι, τῇ τῷ Χριστῷ λαμπρόμενος μύητι, ἀθλητῇ ὁ θεῖος ὀξηφανίσαστο.

Τῶν Μαρτύρων σε σύμμαχον, τὴν τὸν Χριστὸν τεχῆσαν ὁ
Μαρίνος, ἐν σαδίῳ Κόρῃ ἐπεκαλέσατο.

Ὡδὴ, εἰ. Ὁ ἀνδραξ τῷ Ἡσαΐα.

Στ' ἀνδραξ εἰδείχθης θεῖος ἀδελφε Πνύματος, τῷ παν-
ταγῇ πνεῖ προσαναπτόμενος, καὶ εἰδώλων ἐφλεξας ὕλιν,
θεοσεβείας φωτισμὸν δωρέμενος.

Αδάμας σεῖρος ἐφαίνης λίθους τοῖς σέβας, πεπωρωμένοι
γὰρ ψυχῇ οἱ αἰνομοι, ἐκπειρώμενοι διαρρήξαι, τὴν ἀρ-
ραγῇσε πέτραν, ἐμωσανόθησαν.

Λαμπρὸς ἀκτινοειδὴς τε τιμαλφῆς σάπφειρος, θεῖα φῶς
ἀκτῖσι φρυκταρέμενος, ὡφθης Μάρτυς Μαρίνε μάκαρ,
ἡμᾶς φωτίσαι, Φωτουργὸν ἱκέτα.

Θεοτοκίον.

Σοὶ ποῖον προσάξω αἶνον ὃ Θεοῦ σκλέωμα; ποῖον ἐγκώ-
μιον Ἀγνὴ πανένασσα; διὸ κρᾶζω σὺν τῷ Ἀγγέλῳ,
χαῖρε Παρθένε, μετὰ σὲ ὁ Κύριος.

Ὡδὴ, ζ'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Κηρυττέσθω τῆς νίκης ὁ θεῖαμβος, τοῦ αδαμαντίνου Μα-
ρίνου τοῦ Μάρτυρος, καὶ ἐφυμνίων ᾄδεις, σεφανέσθω
ὁπλίτης ὁ ἐνδοξος.

Φαίδυνέσθω τὸ σύστημα σήμερον, τῷ ὁρτοδοξούντων θεώ-
μενον ξόανον, εἰς πλαναμένων ἔλεγχον, τῇ Μαρίνῃ δι-
χῇ συντριβόμενα.

Αγαλλέσθω Μαρτύρων ὁ Σύλλογος, νέον ὁπαδὸν τὸν Μαρί-
νον κτησάμενος, συναδελφικῶς ὁμότροπον, τῇ Τριᾷδι: σὺ
ὑμῶν συμψάλλοντα.

Θεοτοκίον.

Δοξαζέσθω τὸ θεῖον καὶ ἄρρητον, μέγα καὶ ξενότροπον τε-

το μν-

το μυστήριον, ἐν Κόρῃ γὰρ Θεὸς τεχθεὶς, παρθενίαν καὶ τό-
κον συνήφατο.

Κοντάκιον, ἦχος, γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τοῦ γενναίου Μάρτυρος σὺν ἄδελφαις παιηγυρίζει,
Ἡ πῖσων ὁμήγουρι, καὶ τὴν σφαγὴν μακαρίζει.

Ἀρρηκτον Χειρὲς ὁπλίτην διαγυρίζει,

Ἄρισον δὲ σεφανίτην ἐπιφημίζει.

Ταύτης δὲ ὑπερασπίζει ἐν πάσης βλάβῃς Μάρτυς ὁ ἐνδοξος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν τροπαιῆχον ἀδελφικῶς, καὶ Ἡρώα Οὐρανίον, ὃν ὁ Χρι-
στὸς ἐπὶ τῆς γῆς ἀξίως ἐθαυμάσασε. τὸν λάμπσαντα ὡς
ἀστραπὴν τῇ θεῖᾳ Δοσεβείᾳ, καὶ προσδύχῃ ὡς κεραυνῷ τῷ εἰδα-
λα τῆς πλαίης ἐν τῷ βωμῷ κατὰ κρημνίσαντα, πρέσβυν πρὸς
Θεὸν προβαλάμεθα, δένα ἡμῖν θεῖαν ἑλλαμψιν, καὶ κοσμι-
κῆς ἰνδάλματ' ἀκαρρίψαι ματαιότητος, ὅπως τῷ καλῶν καὶ
ὑμνήσωμεν Στρατιώτῃ, ὡς ἐν τῷ φρικτῷ σαδίῳ γενναίως ἀρ-
σείας καὶ τῷ παλαισμάτῃ, τῷ Θεῷ προσαγαγόντος ὡς περ θυ-
σίαν τὸ ἴδιον αἷμα, ὡς σεμνυνομένη τὴν αὐτοῦ μνήμην γεραί-
ρει ἡ Ἐκκλησία. Ταύτης γὰρ ὑπερασπίζει ἐν πάσης βλάβῃς
Μάρτυς ὁ ἐνδοξος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Δεκεμβρίῃ ις'. μνήμη τῆς Ἀγίας ἐνδόξης

καὶ πανδφήμης Μάρτυρος Μαρίνης.

Κάραν Μαρίνος ἀπρεπίζεται ξίφει.

Ἡς ὁ Στέφανος ἀπρεπῆς ἐν Κυρίῳ.

Οὗτος ὡς ἐπὶ Καρίνῃ τῇ βασιλείᾳ, Ρωμαῖος τὸ γένος, τῆς
συγκλήτης μετέχων βελῆς καὶ τιμῆς ἀπὸ παιδικῆς ἔτι τῆς
ἡλικίας. διαβληθεὶς δὲ ὡς Χριστιανὸς, καὶ εἰς ἔξῃσιν ἀχθεὶς,
καὶ θύσαι μὴ βεληθεὶς ἀναρτᾶται καὶ ἀσπαδίζεται, καὶ ἐπ' ἐσχά-
ταις

ρας πυρός τίθεται. ἢ τηγαύῳ ἐπικαυθέντι, καὶ ἐν χαλκῷ
λέβητι βάλλεται. ῥύεται δὲ παραδόξως, τῷ πυρὸς εἰς δρόσον
μεταβληθέντος. ἢ πολλῶν θηρίων διαβληθέντων διαφυλάττε-
ται ἀσινῆς. εἴτ' ἐὰν δια προσδυχῆς καὶ ἀβάλλει τὰ εἶδωλα, ἀπα-
τήσας τὸν βασιλέα ὡς ἀφιζόμενος πρὸς τὸν βασιλὸν, καὶ θυσιῶν
προσάξων, ἢ ἔτι τὴν διὰ ξίφους δέχεται τελευτῶν, προ-
πεμπόντων αὐτὸν τοῦτε Πατρὸς καὶ τῆς Μητρὸς ἢ μακαριζόν-
των αὐτὸν. οὗ τὰς ἀγίας πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σω-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ, ζ'. Ἀντίθεον πρόσαγμα.

Θεῶν τὰ χάσματ' ἔρ' ὠμοβόρων, Χριστ' ἀνενέργητ' ἡ
δυναστεία ὡφθησαν, Μαρίνε μακάριε, ἢ παραδόξως ῥυ-
σθεῖς ἀσινῆς ἐδόξαζες, τὸν μόνον δυνατόν τε ἢ ὑπερένδοξον.

Λεβήτων καχλάσματ', φλογμὸς ἐσχάρας, οὐδόλως σε
ἠψαντο, πυρὸς εἰς δρόσον ἔνθεν, τραπέντος πανόλβιε,
ἢ θαυμασίως ἐμβαῖς ἀβλαβῆς ἐδόξαζες, τὸν μόνον δυνατόν τε
ἢ ὑπερένδοξον.

Τραίνων τεχνάσματ' πρὸς τιμωρίας, Μαρίνε διέλυσας
ἐδόλως ἐδειλίασας. ἰσχὺν δὲ αἰίσχυρον, σὺ κατασι-
χύνας αὐτῷ, τὸν Θεὸν ἐδόξαζες τὸν μόνον δυνατόν τε καὶ ὑπε-
ρένδοξον. Θεοτοκίον.

Μαρτύρων τὰ ἄγματ' πρὸς ὑμνοδίαν, ἀγνῆς Θεομήτο-
ρος, Μαρίνος ἄγει σήμερον. Ξεάρχων κραυγάζει δὲ
χαῖρε τὸ κλέος Ἀγνὴ ἀθλητῷ καὶ καύχημα, τὸν δυνατόν τε
κοῦσα ἢ ὑπερένδοξον.

Ὡδὴ, η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τῷ πυρὸς.

Ως ἐν Καμίνῳ τῷ πυρὸς δροσιζόμενοι αὐόμενοι οἱ τρεῖς παῖ-
δες, ἔνδον λέβητος ἴσω, ἄδει Μαρίνος ὡδῶν, τὴν
δρό-

δρόσον λαμβάνων οὐκ αἴτισον. Κύριον ὑμνεῖτε βοῶν εἰς δὲ
αἰῶνας.

Ως ἐν τῷ λάκκῳ Δανιὴλ ἔσχε λείχοντας οὐ βεύχοντας
δὲ θῆρας. οὕτως καὶ Μαρίνος, δοθεὶς βοῶν τοῖς θῆ-
σιν, ὁμοίως ἡξίωται χάριτος, Κύριον ὑμνεῖτε βοῶν εἰς δὲ
αἰῶνας.

Ως θαυμασάτε ἢ φεικτὰ παντοδύναμε τὰ ἔργα σου ὑπάρ-
χει. σὼν κτισμάτων γὰρ φύσιν νόματι τρέπεις τῷ σῷ,
δοξάζων δὲ Θεῖους σου Μάρτυρας. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν εἰς πάν-
τας δὲ αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Τὸν ξένον τόκον σου Ἀγνὴ, ὃν τρεῖς παῖδες ἐν καμίνῳ προ-
τυποῦσιν. ἀλαξάτω ἐν ὅρει προβλέπει δὲ Δανιὴλ. σα-
δίῳ Μαρίνος ἀγέλλεται. πᾶσα δὲ ἡ κτίσις ὑμνεῖ εἰς τὰς αἰῶνας.

Ὡδὴ, θ'. Ἀνάχης Γεννήτορος.

Γενναίοις παλαίσμασι, λαμπρῶς ἀγωνισάμενος. ἢ ἐχθρὸν
ἀποκτείνας σὺ τὸν ὑπέροφρον, τῆς σῆς καρτερίας τῷ ξί-
φει, κάραν σεπτῶν ἀποτέμνη χαίρων. πρὸς χάρον δὲ πνέμα
σε, ἐπεραίον αἰτίπεται.

Τὸν ἄθλων τὰ ἔπαθλα, τῷ πόναν σου τὰ τρόπαια, δὲ
τῆς νίκης θαλάμβες, λαμβανείς ἐνδοξε, πρὸς τῷ ἀθλο-
δέτῃ Δεσπότη, ἐν Οὐρανοῖς, ἀκηράτῃ δόξης, τὴν παύσεσθον
ἐξέφοντος, κορυφώσας διαδήματι.

Τριαδα τὴν ἀναρχον, ἀρχὴν τὴν ὑπεράρχιον, τὴν ἀρχί-
ζων φύσιν, τὸν ἕνα Κύριον, ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε Μάρ-
τυς, μνήμῳ Φαιδραῖ, ῥύπτε τῷ πηισμάτων, ῥυσσένωαι δυσώ-
πησον, ἢ τυχεῖν τῆς Θεῆας χάριτος. Θεοτοκίον.

Ον τέτοκας ἄχρονον, ἵδον ἢ ὑπερχρόνιον, Θεὸν λόγον ἐν
χρόνῳ Ἀγνὴν μητρεῖανδρε, τοῦτον καδικέτω Κόρη.
τῆς

τῆς Οὐρανῶν αἰωνίᾳ δόξης, ἀξίως ποιήσασθαι, σὺν τὸν τόκον σου δοξάζοντας.

Ἐξαποσειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλωμεν.

Τὸ ῥωμαλέον ἔρεισμα, καὶ ὠραῖσμα Ῥώμης. Μάρτυρικῶν ἀθλήσεων τὸν μαρμαρίνον ὄντως, καὶ λαμπρὸν ἐμμεγεῖον, τὸ ἀμάραντον αἶθος, Μαρτύρων τὸ ἀμάρυγμα, τὸν γενναῖον Μαρίνον μαρμαρυγαῖς, νοσηλὰ λαμπόμενον μαργαρίταις, ἀξίως ἀφημῆσωμεν ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις.

Θεοτοκίον προσόρτιον.

Ἦμιν πιστοὶ προσάξωμεν. Ζήτει Δεκεμβερίῳ, κδ'.

Εἰς σὺν αἶνες εἰς χ. ἦχος, β'. Οἶκος τῆς ἀφραδα.

Αἴδου ἐν ὠδαῖς, ἀσμάτων ἀοράτως, ἐν σῇ ἀθλήσει Νόες, πρὸς ἀθλων σὺν ἀθλα, πολυάθλε μινύοντες.

Χαίρεισιν οἱ χοροὶ, τῶν θείων ἀθλοφύρων, πρὸς ἓνα χῶρον σχόντες, συμπάλλοντα Μαρίνον, αὐτοῖς καὶ συγχωροῦντα.

Ναῖσιν ἐν Ναῶ τῷ Μάρτυρος Μαρίνου, κενὸς ὡς ἀπὸ κρήνης, πολυτελῶν χαρίτων, τῷ λείψανῳ τοῖς χερίσιν.

Δόξα, ἦχος, ὁ αὐτὸς.

Ηὲκ λαμπρῶν ἀγώνων σελαγίζουσα μνήμη τῷ Μάρτυρος, τῷ ὑπέρλαμπρον προμηνύει τῶν γενεθλίων ἡμέραν, τοῦ σαρκὶ ἐν παρθένῳ ἐπιδημῆντος ἡμῖν προαιωνίᾳ Λόγῳ. Δάτε ἐνπιστοί, τῷ τῷ ἀθλητῇ γεραίροντες τρόπαια, ἅσματα προσόρτια θεοπρεπῇ προσηχίσωμεν, δόξαν προσφέροντες ἀχαρῆς ἔργον, τῷ προερχομένῳ Δεσπότη ἡμῖν χαρίσασθαι, ξένῳ αἰάπλασιν καὶ αἰαγέννησιν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς.

Ἰδὲ ὁ καιρὸς ἤγγικεν. Ζήτει Δεκεμβερίῳ, κ'.

Δοξο-

Δοξολογία μεγάλη καὶ ἀπόλυσις. Εἰς τῷ Λειτουργίῳ καὶ Τυπικῇ, καὶ ἐν τῷ Κανόνῳ. Ωδὴ γ. καὶ δ'. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, ζήτη εἰς Μάρτυρας.

Μεγαλυνάριον.

Πόθω σε φλεγόμενον πρὸς Χερσὸν, φλόξ πυρὸς καὶ φλέγει. Ἀσεβείας δὲ θυρεῶν, τεθρασυκισμένον, οἱ θῆρες ἐθῆρωνται. Πανένδοξε Μαρίνε, σὲ μακαρίζομεν.

Τέλος τῆς Ἀκολουθίας τῷ Ἁγίῳ Μαρίνῳ.

Μῶσι

Μὴνὶ Σεπτεμβρίῳ ιζ'. μνήμη τῆς Ἀγίας Μαρτύρων
καὶ καλλινίκων Παρθένων.

ΠΙΣΤΕΩΣ, ΕΛΠΙΔΟΣ, καὶ ΑΓΑΠΗΣ, καὶ τῆς
ΜΗΤΡΟΣ αὐτῆς ΣΟΦΙΑΣ.

Εν τῷ Ἐσπερινῷ εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα σιχ. προσόμοια τῆς Ἐορ-
τῆς τῆς Σαυροῦ, καὶ τῆς Ἀγίας, ζῆτει εἰς τὸ Μηνῆον.

Εἰς τὴν παρόντα προσόμοια, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων τεγμάτων.

Τῶν ἀρετῶν ἀπρεπείαις, καὶ ὠραίοις, περιεκοσμημέναι,
τρεῖς νεαῖδες Κόραι, θελχθεῖσαι τῷ ὠραίῳ κάλλει Χρι-
στοῦ, τούτῃ ἔρωτος τέτρωνται, τοῦ ἀκηράτου Νυμφίου, ὃν περ
τερπνῶς, αἱ πανένδοξοι νυμφάδονται.

Τὸ τριχοδόαμμον αὐτῆς καὶ πολυδόσμον, ὑμῶν τῆς Παρθε-
νίας, ὁσφρανθεῖς ὁ Δεσπότης, Νυμφίος ὁ ὡραῖος, τὸν
ποδητὸν, ἀρραβῶνα χαρίζεται, τῇ ξένων γάμων τῆς Θείας
δόξης αὐτοῦ. ὧ αὐτῶν ἀδελφαὶ τρισάριθμοι.

Πίσις, ἐλπίς, καὶ ἀγάπη αἱ τρεῖς νεαῖδες, ἐλθεῖν σὺν τῷ
Νυμφίῳ εἰς ὅν γάμος ποθεῖσαι, πρὸς ἄδελφον ἡλθον
θάρσει, ὑπὲρ αὐτοῦ, τιμωρίας δεχόμεναι, βασάνες σρέβλας,
καὶ κάρας τῷ ἐκτομῇ, πρὸς Νυμφίον σεφανεύμεναι.

Δόξα, ἦχος, πλ. β'.

Τὸ τριπάρθενον κλέος τῆς Μαρτύρων, καὶ τρισάδελον ὄ-
χος τῆς Παρθένων. τὸ τρισάκτινον σέλας τῆς ἀγνείας,
καὶ τριτάκτινον τέρας τῆς ἀνδρείας. Πίσιν, Ἐλπίδα, καὶ Ἀγά-
πην,

πλὴν, οἱ φιλέοργοι πιστῶς αἰνεψήμησάμεν. ὡς τρεῖς τῆς τρισα-
γίης Τριάδος τεισολβίης λάτρεας. αὗται γὰρ ταῖς θεολογι-
καῖς φερωνύμως ἀρεταῖς πλατισθεῖσαι, ὑπὲρ Χειρὸς καρτερι-
κῶς ἠγωνίσαντο, καὶ ἡλικίᾳ γενναῖως ἐν ἀπαλῇ ἐνάδλησσαι,
ὅδῳ τυραννὸς κατήσχυον, καὶ τῷ πλάτῳ ἐνίκησαν. μετ' ὧν
καὶ τῷ βλασφήσασαν τὸν τείπλοκον τέτον τῆς Παρθένης Στέ-
φανον, καὶ τείγωνον τὴν καρτερίαν ἀδάμαντα, Σοφίαν τῷ με-
γαλάνυμον ἀσιγῆτως μεγαλύνωμεν, ὅπως αὐτῇ πρεσβείας
πρὸς Κύριον, αἰδίᾳ ζωῆς ἀπολαύσωμεν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτὸς. τῇ προφητῶν αἱ φωναί.

Ζῆτει εἰς τὸ Μηνῆον.

Εἰς τῷ Λιτῷ, ἦχος, α'.

Τῶν ἀρετῶν τὸ τελέλεχον βλάστημα, τὸ τεισάλεον τῷ
χαρίτων θησαύρισμα, Πίσιν, Ἐλπίδα, καὶ Ἀγάπην,
δοῦτε πάντες φαιδρῶς μακαρίσωμεν. Σοφίας τῆς θεόφρονος
γόνον τὸν πάνσεμνον ἀξιοχρέως τιμήσωμεν. καὶ τὸ γενναῖον αὐ-
τῶν καὶ αἰήθον ἐν τοῖς πολυτρόποις παλαίσμασι ἐκπληθόμενοι,
ἀχαιεσῆριον τῷ Θεῷ ἀναπέμψωμεν ὕμνον, τῷ τὸ ἀόρατον τῆ
ἀλάστορος κράτος ἐν θηλείᾳ φύσει νικήσαντι, καὶ τῷ ἑαυτῇ
θείαν δύναμιν ἐν ἀσθενείᾳ τελειώσαντι, τῶν αἰήθων Παρθένων.
αὐτῶν πρεσβείας καὶ τῆς τεκούσης, ὡς ψυχὰς ἡμῶν σώσον,
πολυδάσπρα λαγχνε Κύριε.

Εἰς τὸν σιχόν, ἦχος, δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Σθίνει τῆ πανέναντος, Χειρὸς ῥαθεῖσαι νεαῖδες, τρεῖς Παρ-
θένοι αὐτῶν ἀδελφαί, πρὸς φρικτῶδες σάδιον, θαρσαλέως ἡλ-
θον, κατέχουσαι ὅπλον τὸ ἀπροσμάχητον Σαυρὸς, Χειρὸς τῷ
πίσιν λαμπρῶς κηρύττειν, καὶ τοῖς δημίῳις λέγειν, κολασθεῖν
ἐνάρξασθε, μασιγῆτε, καὶ φλέγετε, καὶ σρέβλετε, καὶ τέμνετε. σιχ.

Ἐπύ-

Ἐπὶ ῥωσας ἡμᾶς ὡς πρεῖται τὸ ἀργύριον,

Αἰσχύνῃτι Τύραννε σὺν ὀδυνῶσιν ἀλάστοι, ἐν φεικτῷ ὁ
ἠτοίμασας σαδίῳ θεώμενος, τρεῖς αἰήβους Κόρας, τῆς
Σοφίας παῖδας, ἀνδρειοφρόνως ἐναθλεῖν, τῷ Πίσειν ἔσαν ἐτῶν
μὲν δώδεκα. ἐννέα ἥ Α'γάπῳ τε, δεκαετῇ ἥ Ε'λπίδατε. ὡ
Θεράμβων παλαισμάτα, ὡ θαυμάτων χαρίσματα. **Στίχ.**

Εἰν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς σου ψάδονται σε.
οἱ ἐχθροί σου.

Θῆματ' προσήχθητε, ἅγιοι Κόραι θεόσεπτοι, τῷ Θεῷ
ἐτελόθυτε, κατεκοσμήσατε· θείαν Ἐκκλησίαν, αἵμα-
σιν ἰδίοις. ὅθεν οἰκεῖν ἐν Οὐρανοῖς, σὺν τῇ τεκνίσῃ κατηξιώθη-
τε, Α'γγέλων ὁμηγύρεσι διὰ παντός συγχορεύσασθαι. καὶ ἡμῖν
δοῦναι ἔλεος τῷ Κυρίῳ πρεσβύσασθαι.

Δόξα, ἦχος, δ'.

Τὸν μέγα λανχον δράκοντα, καὶ πολυμήχανον ἐχθρόν, τρεῖς
αἰήβοι Κόραι ἀνδρικῶς ἀγωνισάμεναι τελείως κατήσχυον,
ἐν τῷ βρείθρῳ τῶν αἱμάτων αὐτὸν κατεπνίξασθαι. δεῦτε ἐν φι-
λομάρτυρες πρὸς αὐτὸς ἐμβοήσωμεν λέγοντες. χαίρετε παρθέ-
νοι καλῆνικοι, Θεράμβων θαυμάσιας μέγιστον. χαίρετε
Τριάδος ἰσάριθμοι, παρ' αὐτῆς ἀναδησάμεναι σέφη τῆς ἀθλή-
σεως ἀφθαρτα. χαίρετε χαριτώνυμοι Κόραι αὐτῶν ἀδελφοὶ παναοί-
διμοι, σὺν τῇ παυσέπτῳ Μητρὶ, ὡς ἔχεται παρρησίαν πρὸς
τὸν φιλαίδρωπον Δεσπότην καὶ Κύριον, ἐκτενῶς πρεσβύσατε
ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Τῷ τιμίῳ Σταυρῷ τῷ ἐνέργειαν.

Ζήτηε εἰς τὸ Μλωαῖον, ἐν τῇ λιτῇ τῆς ἐορτῆς τῷ Σταυρῷ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α'.

Τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει τρεῖς παρθένοι Νεαρίδες, θράσος
παρε-

παρανόμων τυράννων ἀνδρικῶς ἐτροπώσαντο. καὶ ζόφον τῆς πλά-
νης χαλεπὸν, ἀκτίσιν ἀσεβείας φαιναῖς, θηφάισαν εἰς τέ-
λος. Πίσις, Ἐλπίς, καὶ Α'γάπη. δόξα τῷ θαυμάσιῳ
τι αὐτῶς, Δόξα τῷ σεφανώσαντι. Δόξα τῷ τῷ Μητρὶ Σο-
φίαν ἀλογήσαντι.

Καὶ νῦν. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σε.

Καὶ ἀπόλυσις. Καθίσματα λεγόμενα εἰς τὸν Ὁρθρον.

Εἰς τῷ α'. σιχολ. Καθίσματα, ἦχος, πλ.δ'.

Τῷ Σοφίαν καὶ Λόγον.

ΘΑμβος ὡς πρὸς τὸ σαδίον θεωρεῖν, Κόρας τρεῖς ἀσραπλί-
σας τῇ καλλονῇ, αἰήβας Νεαρίδας τῇ συνέσει πρεσβύτι-
δας, ὑπὲρ τῆς ἀσεβείας παλαίην σερόντα, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγά-
πης ἀθλεῖν ἀνδρικῶς. ὅθεν μετὰ πλείστας τιμωρίας καὶ κλύ-
σεις, καὶ σρέβλας καὶ μάστιγας, ξίφει κείρας ἐκτέμνονται, τῷ
Θεῷ παραθέμεναι, ὡς ψυχὰς αἱ αἰοδιμοὶ. σέφει διὰ τοῦτο
Χριστὸς ἀθανάτοις αὐτῶς διαδύησαι, χαρίζομενος βασιλείαν
Οὐρανίου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸν Σταυρὸν τῷ Σωτῆρι.

Ζήτηε εἰς τὸ Μλωαῖον τῇ χρεῖς.

Εἰς τῷ β'. σιχολ. καθ. ἦχος, γ'. Θείας πίστεως.

Τοὺς τῆς Πίστεως λαμπρὸς ἀγῶνας, τῆς Ἐλπίδος τε ἐν
θεῖς ἀθλας, καὶ τῆς Α'γάπης ὡς γενναῖα παλαισμάτα.
τοιῶν Παρθένων ὡς νίκας θαυμάσωμεν, καὶ ἐφ' ὧν ποῖς αὐ-
θεσι σέψωμεν, μεγαλύνοντες Σοφίαν σεμνῶ τῷ τέξασθαι,
ὡς τρεῖς ἀληθινὰς τῷ πόλει Χάριτας.

Ἐτερον, ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Τῆς ὑμῶν ἀθλήσεως καὶ καρτερίας, ἐκπλαγεῖς ὁ Τύραννος,
τὸ γενναῖο φρον καὶ σερόν, καὶ μὴ εὐδὼν κολασήρια, τῷ
D προ-

58
προσέτι, σὰς κάρας ἀπέτεμεν. Καὶ νῦν, ὅμοιον.
Εἰ Σαυρὸν ὑψέμενον τιμᾷ Ἐλέη, Κόραι τρεῖς Νεαῖδες,
τὸ ἐκχυθὲν ἐν τῷ Σαυρῷ, τιμῶσιν Αἷμα πολύτεμον,
φίλτρῳ παθόντος, τὸ ἴδιον χέασαι.
Τὰ ἐπίλοιπα τῆ Ἀκολαθίας τῆ Ὁρθρᾶ, ζήτηι εἰς τὸ Μίναϊον.
Εἰς τοὺς Αἶνους σιχ. προσόμοια, ἦχος, β'.
Οἶκος τῆ Εὐφραδᾶ.

Πνύματος παντεργῶ, ἀκτίσιν ἐλαμφθεῖσαι, Νεαῖδες τρεῖς
Κόραι, τῆ ἀθείας ζόφον, βαθὺν θξαφανίζουσι.

Θράση τυραννικὰ, τρεῖς Ἀδελφαὶ παρθένοι, μηδόλως ποι-
θεῖσαι, βασιάντες καὶ εὐρέβλας, γενναίως ὑποφέρουσι.

ΑΨαυτᾶ ἐκ Θεῶ, τῆ ἀδλοθέτᾳ σέφη, καλίνικοι τρεῖς
Κόραι, τῆ Μαρτυρίᾳ ἁθλα, σὺν τῇ Μητρὶ λαμβάνουσι.
Δόξα, ὁ αὐτὸς.

Μνήμων ἐπιτελόντες σήμερον τῆς Σαυμασῆς καὶ παισέπλου
τῆς Ἀγίων Παρθένων ἀθλήσεως, ὡ καὶ Νόες. αὐτοὶ με-
γάλως ἐθαύμασαν, πρὸς αὐτὰς ἐκβοήσωμεν, ὃ καθηγιασμέ-
ναι ψυχὰι παναοίδιμοι, τῆς Ἀγέλων συνόμιλοι, τῆς Ἀγίων
συμμέτοχοι, παρρησίαν ὡς ἔχουσι πρὸς Θεὸν τὸν παντὶ ἀνακτῶν,
ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὸν ἱκετεύσατε, σωθῆναι ὧς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτὸς. Σύ με σκέπη κραταυά.
Ζήτηι εἰς τὸ Μίναϊον, ἐν τῇ λιτῇ τῆ Εὐρετῆς τῆ Σαυρῆς.
Μεγαλυνάριον.

Υμνεῖσθω νῦν τείφωτος, ἡ λαμπὰς τῆς σεπλῆς Τεράδος ἐν-
διαίτημα, τὸ κλεινόν. ἡ Ἐλπίς, ἡ Πίσις ὁμῶς καὶ ἡ Ἀγά-
πη, βλαστοὶ οἱ τῆς Σοφίας, ὡ μεγαλύνωμεν.

Με-

153
εἰων αἰαδεῖχθεῖς, ἐν Σιών ποιμαίνεις τῷ Ἐκκλησίαν πρῶτος,
καὶ λειτουργίαν γράφεις πρῶτος Ἰάκωβε.

Τῇ κς'. τῆ αὐτῆς, εἰς τὸν Ἀγίον Δημήτριον.

Αἶματος μυρίαθλε Ἀριςθ, θεῖαν Ἐκκλησίαν ἐπορφύρατας
ταῖς βαφαῖς. ταῖς ροαῖς δὲ Μάκαρ τῆ ἡδυνόε μύρου,
Δημήτριε γενναῖε κατὰ δωδίασας.

Τῇ πρώτῃ Νοεμβρίᾳ εἰς τὸν Ἀγίον Ἀναργύρου.

Οὐτως θαυματόβρυτος ἡ πηγὴ τῆς ἰατηρίων τῆ Κοσμά καὶ
Δαμιανῶ. ρεῖθρα γὰρ ἐκβλύζει, ζωήροα τοῖς πᾶσι. τῆ
Ἀναργύρου ὁδὸν, χαίρειας μέλψωμεν.

Τῇ η'. τῆ αὐτῆς, εἰς τὴν Σύναξιν τῆς Ἀσωμάτων.

Αγγελοι, Ἀρχαγγελοι, Χερεβίμ, Ἐξοαῖ, Θεόνοι, Κυρί-
οι, Σεραφίμ, Ἀρχαὶ, καὶ Δυνάμεις, μετὰ τῆς Πρωτοστά-
της, τῆς Ἀφημένων ὕμνοις ὑμᾶς προΐσασθε.

Λάμψουσι Τριάδος Θεαρχικαῖς, αἱ ἱεραρχαὶ φεγκταρῶν
αἱ νοεραὶ Θεόνοι τε κυκλῶσαι τῆς δόξης αὐμνῶσι. Φερού-
σαι προσοσίας Χερσῶ τὸ πλήρωμα.

Τῇ ιβ'. τῆ αὐτῆς, εἰς Ἰωάννην τὸν Ἐλεήμονα.

Τῶν πτωχῶν ὁ ἀρχυπνος ὁφθαλμός. ἐλεημοσύνης ὁ ἀειρρύτος
ποταμός ὁ πενήτων σβέσας ἀπόρων τὸ αὐχμῶδες. ὑμνεῖσ-
θω Ἰωάννης ὁ συμπαθὲς αὐτός.

Τῇ ιγ'. τῆ αὐτῆς, εἰς Ἰωάννην τὸν Χρυσόσομον.

Ταῖς χρυσοειδῆ σου καὶ χρυσαυγῇ ἔπη χρυσεργῶς διανοίας
τῆς Ἀσπερῶν ὡς κεκοσμημένη Χερσῶ ἡ Ἐκκλησία, Χρυσό-
σομε κομπάζει, σὲ μεγαλύνουσα.

Τῇ ιδ'. τῆ αὐτῆς εἰς τὸν Ἀπόστολον Φίλιππον.

Φωτισθεῖς φωτὶ τῷ ἐκ τοῦ φωτός, ἔλαμψας ἐν κόσμῳ
φαεινός αὐτός ὡς φωστὴρ, τοῦ κηρύγματός σου ταῖς θεαῖς

D 3 φα-

φωταυγίας, ξεζοφωμένα ἔσθι, φωτίσας Φίλιππε.

Τῇ ις'. Τῷ αὐτῷ, εἰς τὸν Εὐαγγελιστὴν Ματθαῖον.

ΓΕρᾶν λογίαν ἱερουργέ, θείων μυστηρίων Οὐρανίων Μυσταγωγέ,
χαίροις ὁ τῷ Φθόγῳ τῷ Εὐαγγελικῷ σε. Ματθαῖε περιέ-
χαν, κόσμος ἅ πέρατα.

Τῇ κέ. Τῷ αὐτῷ, εἰς τὴν Ἁγίαν Αἰκατερίναν.

Τῇ ψυχῇς ἐδήλω τὴν κακονίαν, σώματος τὸ κάλλος. ἡ
σοφία ἡ ἔξω δέ, ἀληθῆ σοφίαν, ἡ ἔλαβες θεόθεν, σε-
πτή Αἰκατερίνα, Μάρτυς πολυάθλη.

Τῇ κς'. Τῷ αὐτῷ, εἰς τὸν Οσίως Ἀλύπιον ἢ Στυλιανόν.

Εἰ καὶ τλήσιν ἔσχεν Ἀλύπιος, ἄλυπον ἐν σύλῳ. ἑαυτὸν ὁ
Στυλιανός, σύλον καρτερίας ἐσήλωσεν ὁμοίας. τέττας ἀ-
νάφημεν ὡς κόσμος θείατρα.

Τῇ κζ'. Τῷ αὐτῷ, εἰς τὸν Ἀγίον Γάκωβον τὸν Πέρσιον.

Περιβεβλημένον σε τὴν Χριστὸν Μάρτυς παντῶν, ἐκ ἰσ-
χυεῖ κατὰ βαλεῖν, ἀσεβῶν μανία. τὸ σῶμα γὰρ ὡς κλη-
μα, τεμνόμενος αὐμύνεις Θεὸν Γάκωβε.

Τῇ λ'. Τῷ αὐτῷ, εἰς τὸν Ἀνδρέαν τὸν Ἀπόστολον.

Οποτέ ἰχθυῶν ἦν Σαλμωνίδης, γέγονας Ἀνθρώπων θεοπρό-
βλητος Ἀλιδίς. εἰς τοῖς θεοπλόκοις δικτύοις σε ζωχρήσας,
φανὴν αὐτοῖς Ἀνδρέα ἔδως θεόφθογον.

Τῇ δ'. Δεκεμβρεῖς, εἰς τὴν Ἁγίαν Βαεβάραν.

Εἰ ὅς ἐνομίζετο σὸς Πατὴρ, σὲ χερσὶν αὐεῖλεν, ὁ αὐτίθεος
μιαρῶς. ὃν πατέρα ἔσχες ἀληθινὸν Χριστόν σε, ἔχεις ἢ
νῦν ἐν πόλῳ, Βαεβάρτα σέφοντα.

Τῇ αὐτῇ, εἰς τὸν Δαμασκηνὸν Γωαίνιον.

Τὴν τερπνὴν τοῦ Πνέματος φόρμιγγα, λύραν τὴν ἡχοῦ-
σαν λιγυρὰ μελωδήματα, ὕμνων μελιρρύτων, ἀσμα-

των θεοφθέγκτων, τὸν Δαμασκὸν φωστῆρα πάντες τιμήσωμεν.

Τῇ ε'. Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ὅσιον Σάββα.

Ταῖς ἐν τῇ ἐρήμῳ ἀσκητικαῖς Ὅσι παλαίστραις, τῷ δαμνόντων
ἅς καυσικαῖς, ἢ δεινὰς φαρίττας, ἐπάτησας θεόφρων.
διόσε αὐμνῶμεν Σάββα θαυμάσιε.

Τῇ ς'. Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἀγίον Νικόλαον.

Σε οἱ ἐν Πελάγει Νικόλαε, ρεῖθρα τῷ θαυμάτων πελα-
γίζοντα ἔγνωσαν. οἱ ἐν γῇ δὲ Πάτερ ψυχὰς γειπονέντα,
ψυχῶν τε ἢ σωμάτων ἔχοντες φύλακα.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἀγίον Σπυρεῖδωνα.

Τέρας εἰ τοῦ Κόσμου τετραργέ, θείατρον Κερκύρας, ἢ θη-
σαύρισμα θαυμασόν. ζῆν γὰρ εἰ ἢ ἄπνης, δοκεῖς εἶς
Σπυρεῖδων. ἐδὲν ἐνδεῖ λειψαῖν ἢ τὸ λαλήσασθαι.

Τῇ ιε'. Τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἀγίον Ἐλδθέριον.

Αρχιερωσύνης σε τὴν σολὴν ἀρεταῖς λαμπρύνας, λαμπρο-
τέρων ἐπιτελεῖς, τῆς ἀθλήσεώς σε τῷ αἵματι διόπερ, δι-
πλοῦν ἐδέξω σέφος ὡς Ἐλδθέρειε.

Τῇ ιζ'. Τῷ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἀγίον τρεῖς Παῖδας.

Τοὺς ἐπὶ τὴν Κάμινον τοῦ πυρὸς τρεῖς Ἀγίους παῖδας ἐμβλη-
θέντας, ἢ παντεργόν, τὸν μέγαβαλόντα τὸ πῦρ εἰς θείαν
δρόσον, ἐν ὕμνοις ἀλογουμένους, πάντες τιμήσωμεν.

Ενδον τῇ Καμίνῳ τρεῖς ἐμβαλὼν Ναβεχοδονόσορ ἐπλησίασε
τοῦ ἰδεῖν, εἰ πυρὸς τὸ κράτος ἐνέπρησεν εἰς τέλος, ἢ τέσ-
σaras ὕμνῶντας, βλέπων θείσεται.

Τῇ αὐτῇ, εἰς τὸν Προφῆτην Δανιὴλ.

Λέοντες ἐν λάκκῳ τὸν Δανιὴλ, πῶς μὴ αἰδεσθῶσι; τὸν δι' αἰ-
δεσιν πρὸς Θεόν, ἄχος ἀνελόντα, ὃν δράκοντα ἐτίμων,
οἷα Θεὸν ἀφρόνας εἰ Βαβυλωνιοί.

Τῇ κβ'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὴν Ἁγίαν Ἀναστασίαν.
Εἤχιστα ἐκάστοτε καὶ νῦν σίγματά Δεσπότης, ἡξιότης οὐδὲ
 αὐτὸν τραυματιζομένους ἰᾶσθαι ξένη χεῖρ, σελήν Ἀνα-
 στασία Μάρτυς πολυάθλη.

Τῇ κζ'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὸν Πρωτομάρτυρα Στέφανον.
Πρῶτος τὸ ποτήριον ἐπις, ὁ πικρὸν μετέδω, ὁ Θεοῦ ἄνθρωπος μι-
 μηταῖς, ὃν ἀδελφῶν ἐν λίθοις, ἐν δεξιᾷ πατρῶα, βλέπει
 μελῶν ἄσσοι, καὶ ἀδελφὰ Στέφανε.

Τῇ πρώτῃ Γαυναρίας, εἰς τὸν Μέγα Βασίλειον.
Υψος διδασμάτων σε τῷ σοφῶν, αὐτοῖς γνήσις ἐρανόφρων
 πρὸς Οὐρανός. Βάθος δὲ δογμάτων Βασίλειε βυθίζεις οὐδὲ
 μὴ φρονέουσιν οὐκ ἔστι, ὡς βάσιν πίστεως.

Τῇ δ'. Τοῦ αὐτοῦ, εἰς οὐδὲν ὁ Ἀποστόλος.
Τὸν ἐπὶ δεκάρεθρον ποταμὸν τῆς Θεοσεβείας. τὸν ὑδράσαντες
 πᾶσαν γλῶσσαν, πίστεως Ἀγίας διδάγμασιν ἐντέλεις, ὑμνοῦ-
 μεν Ἀποστόλους οὐδὲν ἐβδομήκοντες.

Τῇ ια'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὸν Ὅσιον Θεοδοσίον.
Ανδρακάς Θεόφρων ἐρημικὸς, σῶν δακρύων ὁμβροῖς ἐνα-
 πέσβοντας ἀληθῶς. ἀνδρακάς δὲ πάλιν αὐτῶν ἐσβε-
 σμένους. λαβὼν Θεόθεν δόσιν ὡς Θεοδόσιε.

Τῇ ιζ'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὸν Ἁγίον Ἀντώνιον.
Εφελξαι φεράγματον ζοφερά πονηρῶν Πνέματων, τῷ ἀγῶ-
 νισε τῷ φεικτῷ, Πατέρ φευκταρίας, ἐτέφρωσας γὰρ
 τέτων καὶ ἀμυδράς ἐνέδρας θεῖε Ἀντώνιε.

Τῇ ιη'. Τῶ αὐτῷ, εἰς οὐδὲν Ἀγίους Ἀθανάσιον καὶ Κύριλλον.
Πτὴρ ὁ Ἀθανάσιος νοσητὸν, ὥφθη φλῆγον ὕλιν, τῷ δυσθεῶν
 αἵρεσεων. Κύριλλος δὲ ὕδωρ, δογμάτων χέον δρόσον. καὶ
 μουσικὰ χοιχία πίστεως μέλψωμεν.

Τῇ

Τῇ ιθ'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὸν Ἁγίον Ἀρσένιον.
Σεσοφὸν ποιμένα καὶ πρόεδρον, σὲ καὶ πολιτάρχον, καὶ ὑπέρμα-
 χον ἁμαχόν, ἔχιστα Κερκύρα σεμνύνεται τιμῶτα, καὶ
 θεῖα λείψανά σε, Πατέρ Ἀρσένιε.

Τῇ κ'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Εὐθύμιον.
Πνέματος ἀκτῖσι καὶ ὑψωσθεῖς, σώματος τὴν φύσιν, σὴ
 ἀσκήσει ἐνέκρωσας. πειρασμῶν τὴν ῥύσιν, δακρύων χύ-
 σεις σήσας. Εὐθύμιε Θεόφρων σὲ μεγαλύνωμεν.

Τῇ κε'. Τῶ αὐτῷ, εἰς τὸν Θεολόγον Γρηγόριον.
Χαίροις ὁ Οὐρανίος θεῖος νῆς. σῶμα τὸ πνεῖπεν. ὁ τῆς χα-
 ριτος ὀφθαλμός. σάλπιγξ ἀσεβείας, πηγὴ Θεολογίας.
 οὐδὲ σὲ ὑμνῶντες φρονέει σοφὴ Γρηγόριε.

Τῇ λ'. τῶ αὐτοῦ, εἰς τὰς τρεῖς Ἱεράρχας.
Δεῦτε τῆς Τριᾶδος τὰς λατρεύεις, καὶ τῆς οἰκαμένης τὰς πα-
 σόφους καθετηγῶς. σὺν τῷ Γρηγορίῳ Βασίλειον τὸν μέ-
 γαν, καὶ τὸν Χρυσὸν τὴν γλῶτταν ἀνεφημήσωμεν.

Τῇ α'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Ἰωάννην.
Ταῖς τερπνὰς τῶ Πνέματος ὁργανῶν. καὶ τῆς εὐσεβείας ἐρανόβρον-
 τα σῶμα, καὶ τῆς πνεύματος γλώσσας, τὰς Κήρυκας τῶ Λό-
 γου. τὰς τρεῖς Ἀρχιεράρχας ὑμνοῖς τιμήσωμεν.

Τῇ β'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Ἰωάννην.
Τὴν σοφίας λύραν καὶ τὴν τριφυλίαν τῆς Θεολογίας καὶ πηγὴν
 τριτοκόρου τὴν τῆς Ἐκκλησίας τριήμεθρον κρηπίδα. τὰς
 θεῖας τρεῖς Ποιμένας ἁσμάσι σέψωμεν.

Τῇ γ'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Ἰωάννην.
Χαίροις ὁ ὑψίστος Βασίλειος. χαίροις ὁ πνεῖπτης Θεολόγος
 Γρηγόριος. χαίροις ὁ χρυσοῦς καὶ γλῶτταν Ἰωάννης. οἱ τρεῖς
 λαμπροὶ φῶς ἦρας καὶ διαυγέστατοι.

Τῇ δ'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Σπυρίδωνα.
Πτὴρ ὁ Σπυρίδων, εἰς τὸν Ἁγίον Σπυρίδωνα.

Τῇ ε'. Τῶ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἁγίον Σπυρίδωνα.
Ψαῖνοντες ὡς εὐρόν σε Ἀδελφῶν οἱ νεκροὶ δοκῶντες, καὶ ἐλπί-
 σται.

Τῇ κδ'. τῆ αὐτοῦ, εἰς τὸ γενέσθαι τοῦ Προδρόμου.
Ανὴρ τὸ θεόδοτον ἐκφύεν, σήμερον ἐκ σείρας εὐωδίας ἀ-
 γιασμοῦ, ἐπλησε αἰ παιῶν, ἔξημιον, αἰ ὄρη, τῶν πο-
 ταμῶν αἰ ρεῖθρα Χειροῦ ὁ Προδρόμος.

Τῇ κθ'. τοῦ αὐτοῦ, εἰς Πέτρον καὶ Παῦλον.

Πέτρον αἰνυνοῦμεν τὸν θεοεργόν. Παῦλον ἀφημιᾶμεν, δι-
 δαγμάτων τὸν φυτεργόν. τοῦ Πατρὸς οὐδ' Μύσας. τῆς
 Κήρυκας τοῦ Λόγου. καὶ πνύματος Ἀγίου τοὺς θεῖς ῥήτορας.

Τῇ λ'. τῆ αὐτῆς, εἰς τοὺς ιβ'. Ἀποστόλους.

Ως δωδεκαπύργος ἀσραπὴ, τῶν Θεοκλήρων Ἀποστόλων
 διαδραμῶν, πᾶσαι γλῶσσαι ὁ φθόγγος, καὶ ἡ βροντὴ μεγα-
 λή, περιχέρας κόσμον ἐφαγγώγησε.

Τῇ πρώτῃ Ἰαλίας, εἰς τοὺς θεῖς Ἀναργύρους.

Ρώσεως οὐκ οἶδεν ἄλλον μισθόν, ἀπαιτεῖν ἢ μόνον, ἡ ἀσέ-
 βεια πρὸς Χειρὸν, ἡ ἀγιοῦται δυὰς τῶν Ἀναργύρων, Κόσ-
 μας Δαμναίους τε οὐς μεγαλύνωμεν.

Τῇ β'. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὴν τιμίαν ἐσθῆτα τὴν Θεοτόκην.

Εἰ τὸ θεῖον Κράσπεδον τοῦ Χειροῦ, ἀσθενεῖς ἰᾶται, τέττε
 χάριτι ἡ ἐσθῆς, τὴν Μητροπαθένην καὶ θεομήνην Κόρην,
 τοῖς χερίσιν ὁμοίαν, νέμει τὴν ἰασιν.

Τῇ γ'. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἅγιον Προκόπιον.

Εὐαγγελιστὴς εἰδωλικά, τὸν Χριστὸν κηρύξας, Θεὸν εἶ-
 ναι ἀληθινόν. χαλεπὰς κολάσεις ὑπέμεινας καὶ καύσεις,
 λαβὼν τοῦ Μαρτυρίου σέφος Προκόπιε.

Τῇ δ'. τοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸν Ἅγιον Παγκράτιον.

Νεῦσε θεοφόρε θεοεργικῇ διὰ θεῖς Πέτρε, ἀρχιθύτης προ-
 χειρισθεῖς, θυσιῶν δυσθέων λαὸς δυσμῶν ἐρρύσω, Θεῶ
 σουτὸν προσάξας θυμὰ Παγκράτιε.

Τῇ

Τῇ ιγ'. τῆ αὐτῆς εἰς τὸν Ἅγιον Σπυρίδωνα
 τυφλόντινα φωτίσαντα.

Εδῖσε φωτίσασθαι καὶ τυφλόν, πόρρωθεν ἐλθόντα, ὅπως
 ὄψηται καὶ αὐτὸς, σκλήροσσι Σπυρίδων, φθορὰ ἐχ' ὑπο-
 πίπτον. καὶ ὁμματὶ τεράτων γένηται σόματι.

Τῇ ιζ'. τῆ αὐτῆς, εἰς Μαρίαν τὴν Μάρτυρα.

Χαίρει καθορώσα τῷ πνύματι, ἡ προμήτωρ Εὐὰ συμπα-
 τέμενον τοῖς ποσὶ, Μάρτυρος Μαρίας, ὃν δράκοντα δο-
 λίως, αὐτῇ τῇ παραδείσει ἐφυγαδύσατο.

Τῇ κ'. τῆ αὐτῆς, εἰς τὸν Προφῆτην Ἡλίαν.

Πρὸ θεοσεβείας πνέων σοφῆς, πῦρ δυσθέας φλέγον. κατὰ
 φέρεις θεὸς Οὐρανῶν, πῦρ δίοσε μάκαρ εἰς Ὀλυμπον αἰάγει.
 πυρὸς μετὰ ἀσβέστος Ἡλία λύτρωσαι.

Τῇ κέ'. τῆ αὐτῆς, εἰς Ἰωακείμ καὶ Ἄνναν.

Ζεῦχος ἀγιόλεκτον καὶ σεπτὸν, ξυναεῖς τιμίαν, οἱ Προπάτορες
 τῆς Χειρὸς, ἄχος τῶν Δικαίων Ἰωακείμ καὶ Ἄννα, τῶν
 ὑμῶν τιμώντων μνήμην προΐσασθε.

Τῇ κς'. τῆ αὐτῆς, εἰς τὴν Ἁγίαν Παρασκευὴν.

Λέβητος ῥαντίσματι φλογεῖ, σθέσσα αἶμα κόρας, τῆς Τυ-
 ραίνης Παρασκευῆς. πρὸς λατρεὶν δεσπῶδες βαπτίσματος
 ἐκπέμπεις, φωτισαμένη κόρας ψυχῆς καὶ σώματος.

Τῇ κζ'. τῆ αὐτῆς, εἰς τὸν Ἅγιον Παντελεήμονα.

Ρεῖθρα ἱαμάτων ὡς ἐκ πηγῆς, χάριτι θαυμάτων, βρύει
 χρῆξαι δωρεῶν, ὁ Παντελεήμων ὁ παῖς τοῦ Ἁγίου Ἀκίτου. οἱ
 ῥώσεως διψῶντες, δεῦτε ἀρρύσασθε.

Τυφλὸς θεραπείας δύο σοφῆς, Πατὴρ μὲν φωτίζει διανοίας
 οὐδ' ὀφθαλμοῦ. τῇ δὲ κατεργάζεις, οὐδ' αἰσθησὶν παμ-
 μάκαρ, Παντελεήμων θεῖε, ἀνδραγαθὸν σε.

Αἶμα

02
Αἴμα γαλατόμικτον ἔρράδσιν, ἐκ τῆ σὲ αὐχένος, ὅτε ξί-
φος ἐκτέτμηκε. τὸ φυτὸν δ' ἐλαίας, ἐν ᾧ ἐδέθης μάκαρ,
καρπὸν ἀφράως ἔδω, Μάρτυς παιθαύμασε.

Τῇ θ'. Αὐγέσθ, εἰς τὸν Ἀπόστολον Ματθαίαν.

62 **Δ**έδωκας τοῖς δώδεκα Μαθηταῖς, θῆξάν Λόγε, λύειν πλάσ-
ματ' ἢ δεσμεῖν. Βύσαντος δὲ ὧς προδότες αὐτεῖσ' ἵχθη,
κηρύξαν σε Ματθαίος, πάθος ἢ ἔγερσιν.

Τῇ κα. τῆ αὐτῆ, εἰς τὸν Ἀπόστολον Θαδδαῖον.

Τοῦ κηρύγματός σε ταῖς ἀσραπαῖς, ὅδ' ἐν σκότει ὄντας κα-
τεφώτισας θαυμασέ, λάτρας ἀναδείξας Τριάδος τῆς
Ἀγίας, Θαδδαῖε θεοκῆρυξ μῦσα τ' χαίματος.

Τῇ κθ. τῆ αὐτῆ, εἰς τὴν ἀποτομὴν τῆ Προδρόμου.

Κἂν ἐτμήθης κάραν ὦ Βαπτίστᾳ. φθέγγεται οἱ γλῶσσαι τὸν
Ἠραδὴν ἐλέγχουσα. Λόγε τὴν φωνὴν σε σιγῇσαι γὰρ ἐκ
ἔδει, ἀλλὰ ἢ τοῖς ἐν ᾧ Χριστὸν κηρύξασθαι.

Τῇ λα. τῆ αὐτῆ, εἰς τὴν τιμίαν Ζώνην τ' Θεοτόκην.

Ζώνην τὴν ὑπέρτιμον ἢ σεπλὴν, πόθ' σε τιμῶντες περὶ
ζώννυνται οἱ πιστοί, δύναμιν Παρθένου, ἢ παθῶν ἀτίμων.
σῶζονται δὲ κινδύνων, καὶ πασάζόμενοι.

Τῇ α. Κυριακῇ τῇ Νηστειῶν.

Κεκακωπισμένη ὥραϊσμῷ, τῶν σεπτῶν Εἰκόνων Ἐκκλησίᾳ
ἢ τῆ Χειροῦ. σοὶ χαλεπὴς προσφέρει ὑμνωδίας, τι-
μῶσα Θεοδόξα θεῖον σε λείψανον.

Τῇ δατέρᾳ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Οἱ τοῖς ἡδυπνοῖσιν ἢ σοφοῖς λόγοις ὁμιλῶντες, θεωρήμον
γνώσαν Θεοῦ, ἢ σοφίαν πάντες Οὐρανίου μυοῦνται, Γρη-
γόριε θεόφρων, σὲ μεγαλύνωμεν.

Τῇ

Τῇ γ. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ημυριοθίαμβος ἢ λαμπρὰ, τοῦ Σαυροῦ σημα.
τίθεται, ὡς αὐγὰς, τῆς κατ' ἄδ' νίκης Χριστοῦ Φε-
βολοῦσα, αὐτῶν πιστῶν τιμῶντες καὶ πασάσόμεθα.

Τῇ τετάρτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Αχθος ἀπορρίψας τῶν γερῶν. ἀναβάς εἰς ὕψος Ἰωάννη τῶν
ἀρετῶν, ἀπὸ γῆς πρὸς πόλον, βροσθὺ ἀναβιβάσεις, αὐτῶν
θεῖαις διδασκαῖς, ὡς διὰ κλίμακος.

Τῇ ε. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Ρῖτ' πελοῦσαι θέλῃσα σεαυτῇ, τῶν ἀμπλακημάτων, δα-
κρυμάτων ἐπιρροῆς, ἐγυμνάθης ὅλη, αἰσχύνουσα Μαρία,
τὸν πρὶν τοῦ παραδείσου Εὐαν γυμνάσαι.

Εἰς ὅδ' Ἀγίους Πατέρας τ' πρώτης Συνόδου.

Το δογματισθὲν ὁμοούσιον, παρὰ τῶν Πατέρων, τῆς Τριά-
δος ἢ ἁκτισον, τέρατι Κεράμει ἐκύρωσε Σπυριδῶν, πῶς
δείξας, γλῶ ἢ ὕδωρ, οὐς μεγαλύνωμεν.

Εἰς ὅδ' Ἀγίους πάντας.

Εχόντες θῆαρχουσαν ἢ Ἀγνὴν, Νέες σὺν Προδρόμῳ. Ἀπο-
στόλων θεῖος χορὸς, Προφητῶν, Μαρτύρων, Ἱεραρχῶν,
Ὅσιον, ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Κτίστην καθεκτεύσατε.

Τέλος, καὶ τῷ Θεῷ χάρις.